

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СУБОТА 5 червня 2004 року

№ 102 (3352)

6 червня — День журналіста
Зі святом, колеги!

Фото Олександра КЛИМЕНКА з архіву «ГУ» 28 вересня 2002 р., м. Київ, вул. Банкова

Вітаємо!

Оглядач газети «Голос України» Людмила Коханець здобула звання і знак «Зірка української журналістики» Національної спілки журналістів України

Вітаємо тебе, Людмило!

Будь здорова для щастя й наснаги. Справжні друзі з тобою, утім, і затяті — теж. То смак життя...

З перемогою і всіх вас, шановні читачі газети. Голос кожного шанувальника таланту Людмили Коханець справді був вирішальний: наша кандидатура здобула найбільшу підтримку читацького загалу. Тож і надалі не втрачаймо голос і будьмо з «Голосом»! У ньому — творча енергія, нерв життя, здорове творче начало. І зірка — з нами усіма.

Зі святом, колеги, з перемогами! Будьмо разом!

Журналістам, працівникам засобів масової інформації України

Вітаю з Днем журналіста всіх, хто присвятив себе цій нелегкій, почесній та вищою мірою відповідальній професії, і багатомільйонну аудиторію, з якою вони спілкуються на газетних та журнальних шпальтах, у теле- і радіоефірі.

Важко перелічити й переоцінити всі грані і всю важливість обраної вами справи, виміряти вплив преси на різні сторони суспільного буття. В її розпорядженні потужні засоби і гострі інструменти формування громадської думки, привернення уваги до актуальних проблем сьогодення, мобілізації творчих ресурсів суспільства на прискорення його розвитку і прогресу.

Надзвичайно важливо, щоб увесь цей арсенал використовувався на благо України, народу, слугував утвердженню високої духовності й моральності, консолідації людей навколо конструктивних, будівничих орієнтирів та цілей, допомагав їм краще орієнтуватися у реаліях сучасної неспокійної, динамічної і вимогливої доби.

Зі свого боку, держава і влада покликані забезпечувати реальну свободу слова, гласність, підтримку та захист вільної преси як невід'ємного атрибуту громадянського суспільства, конструктивно співпрацювати з нею в ім'я вищих національних інтересів. Верховна Рада вже зробила помітні кроки у створенні законодавчого підгрунтя цієї роботи і має намір їх продовжити та істотно доповнити.

Бажаю вам щастя, здоров'я і добра, енергії, професіоналізму та натхнення у реалізації завдань, що стоять перед українською журналістикою.

Голова Верховної Ради України
Володимир ЛИТВИН.

Газетярів редакції привітали: голова Федерації профспілок, народний депутат Олександр Стоян; президент УСПП Анатолій Кінах; народний депутат Ігор Шаров; міський голова Полтави, народний депутат Анатолій Кукоба; голова НДО «Нова Україна» Євген Кушнарьов; Міністр внутрішніх справ України Микола Білокінь; генеральний директор Укрінформу Віктор Чамара; голова Шевченківської райради міста Києва та держадміністрації Микола Харитончук.

Будити словом, як Шафета

Наш власний кореспондент у Волинській області, а віднедавна ще й секретар обласної і голова Луцької територіальної журналістської організації Микола Якименко став лауреатом премії імені Полікарпа Шафети, заснованої на честь колишнього голови обласної журналістських організацій, головного редактора незалежної громадсько-політичної газети «Волинь», відомого українського публіциста. Тож побажаємо колезі, щоб його слово будило до почуттів добрих і вічних так само, як це робили колись гострі публіцистичні виступи незабутнього Полікарпа Гервасійовича Шафети.

БЛІЦОПИТУВАННЯ — ЧЕРНІВЦІ

Як ви ставитеся до представників четвертої влади?

Софрон Фарфуляк, президент компанії «Буковина—Байкал»:

— Поважаю за гостроту, а осуджую за залежність від політичного чи економічного замовника.

Петро Колісник, заслужений діяч мистецтв України, директор театру «Голос»:

— Неприємно, коли особисті погляди чи симпатії (антипатії) подають як істину в останній інстанції.

Павло Дворський, народний артист України:

— Критика має бути, але не нищівна, а така, яка давала б поштовх до подальшої творчості.

Анатолій Огороднік, голова Апеляційного суду Чернівецької області:

— Побажав би фаховою виконувати роботу і не перебирати на себе функції інших, скажімо, юристів.

Розпитував Сергій СУЛИМА.

РУШІЙНА СИЛА ПОРОЖНЬОЇ КАНІСТРИ

Нинішній тиждень розпочався і закінчився переговорами. Ось так, як ви бачите **на знімку Анастасії Сироткіної**, наша молодь вела переговори з Кабінетом Міністрів. Дещо по-іншому, за зачиненими дверима, але не менш емоційно, уряд вів переговори з російськими нафтотрейдерами, які за лічені дні довели оптові ціни на дизпаливо майже до європейського рівня. За океаном європейці домовлялися з країнами ОПЕК збільшити квоти на видобуток нафти на ще вищому рівні. Усі переговори завершилися успішно. Пікетувальникам пообіцяли помірковані ціни на бензин. Уряд таки підписав черговий меморандум про взаєморозуміння з росіянами. А Саудівська Аравія пішла назустріч європейцям. Проте бензину за старими цінами ВЖЕ НЕ БУДЕ, адже ним розпоряджаються нові росіяни, які не працюють собі на збиток, бо знають те, чого не знає наш уряд: рушійну силу попиту і пропозиції, порожньої каністри в мускулястій руці.

Основна тенденція — зближення двох країн
Завершився візит Президента Азербайджану до Києва

Президент Азербайджанської Республіки Ільхам Алієв за створення Міжпарламентської асамблеї в рамках ГУУАМ. «Ця ідея цілком підтримується, і ми готові разом з Україною ініціювати створення такої організації», — заявив він на зустрічі з Головою Верховної Ради України Володимиром Литвином.

Як повідомив журналістам прес-секретар глави парламенту Ігор Сторожук, під час зустрічі Володимир Литвин підкреслив готовність парламенту законодавчо підтримувати співробітництво України і Азербайджану. Зокрема, стосовно прискорення ратифікації тих документів, що визначають перспективи нашого стратегічного партнерства.

(Закінчення на 2-й стор.).

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

І до Одеси, і через Дніпро з вітерцем

Ранкове і денне засідання 4 червня

Після оголошення запитів народних депутатів до Президента України, Прем'єр-міністра, керівників міністерств, відомств, правоохоронних органів парламентарії використали півгодини регламентного часу для заяв та пропозицій.

Народні депутати, зокрема, Олександр Турчинов (БЮТ), Віктор Борщевський (КПУ) висловили категоричну незгоду щодо приватизації «Криворіжсталі» і запропонували повернутися до розгляду цього питання на наступних пленарних засіданнях. Народний депутат Михайло Мельничук (СПУ) стурбований ситуацією, яка склалася на селі. Він вважає, що влада залишається глухою до питань, які порушують соціалісти, зокрема, про розбазарювання землі. Влада, переконаний народний депутат, сьогодні більше турбується про вибори, ніж про вирішення нагальних, невідкладних проблем у житті держави. Парламентарій Андрій Шкіль (БЮТ) критикував уряд за те, що той не зумів запобігти обвалу цін на пальне, і має за це нести відповідальність. Катерина Самойлик (КПУ) звернулася до жінок України «з приводу кривавої війні, влаштованої США в Іраку» і закликала жінок підтримати акцію протесту, призначену на 22 червня — день початку Великої Вітчизняної війни.

(Закінчення на 4-й стор.).

У НОМЕР

Непотрібний скандал напередодні Стамбульського саміту

Напередодні Стамбульського саміту НАТО в Туреччині розгорівся скандал із затримкою українського судна, що перевозив вантаж спецпризначення. Як повідомляв «ГУ», у Стамбульському порту було оглянуто два контейнери з озброєнням, котрі мали проїхати транзитом до Єгипту. На той час наш екіпаж уже вивантажив контейнери в порту. Увагу митників привернули порушення в оформленні документів на вантаж та в його маркіруванні. І хоча в МЗС України навідріз відмовляються називати відправника вантажу, уже відомо, що до нього безпосередньо причетний «Укрспецекспорт». Туди «ГУ» і звернувся по роз'яснення.

— До того, в чому нас звинувачують, ми не маємо жодного стосунку, — заявив начальник управління зовнішніх зв'язків і інформації Державної компанії «Укрспецекспорт» Олександр Урбан.

— А в чому вас звинувачують?

— У першому повідомленні ЗМІ йшлося про якусь стрілецьку зброю. А насправді «Укрспецекспорт» відвантажував на Єгипет два контейнери з електронним обладнанням — запчастинами для ракетних комплексів протиповітряної оборони.

(Закінчення на 4-й стор.)

КАРТИННА ГАЛЕРЕЯ

У Закарпатському музеї народної архітектури і побуту проходить виставка архітектора і художника Степана Шолтеса. Більшість робіт, виконаних у техніці олії, пастелі й акварелі, показують красу рідного автору гірського Закарпаття.

На знімку: картина «Водоспад у лісі».

Репродукція Сергія ГУДАКА (Укрінформ).

У вихідні в Україні буде тепло, але можливі короткочасні дощі

Головний підсумок — є економічний поступ, але без зростання рівня життя громадян

З виступу Голови Верховної Ради Володимира ЛИТВИНА під час розгляду Звіту Кабінету Міністрів про виконання Закону України «Про Державний бюджет України на 2003 рік» 2 червня 2004 року

Просив би і представників уряду, і народних депутатів не демонструвати ворожнечу, не виступати зі звинуваченнями у відсутності патріотизму, оскільки всі ми зобов'язані працювати для України. Отже, давайте не вдаватися до оцінок, що одні працюють проти України, а інші — працюють на неї.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Та суперечка, яка сьогодні відбувається між Кабінетом Міністрів і Бюджетним комітетом, свідчить про низький рівень взаємодії уряду, його економічного блоку з відповідними підрозділами Верховної Ради. І з цього треба зробити серйозні висновки.

Поряд з такими застереженнями вважаю за необхідне хоча б побіжно узагальнити судження та оцінки, що пролунали під час розгляду Звіту уряду про виконання Закону України «Про Державний бюджет України на 2003 рік».

За емоціями, за політичними висновками ми повинні бачити, що зроблено, що не зроблено і що потрібно зробити.

Головний підсумок минулого року та, очевидно, і року нинішнього — наявність економічного зростання. Цифри вражаючі. І в Україні, і за її межами виявляється великий інтерес до цього факту. Тому є потреба детальніше проаналізувати, як це позначається на економіці загалом і головне — на соціальному самопочутті людей, а надто — кожної конкретної людини. Щоб наші громадяни розуміли, про що ми тут ведемо мову, чи збігається наше бачення з їхніми оцінками, які, на моє переконання, найбільш точні й правильні.

Ключові чинники економічного зростання бачаться такими.

1. Адаптація людей і бізнесу до тих умов, які сьогодні склалися для економічного господарювання.

2. Сприятлива для українських товарів та послуг економічна кон'юнктура на світових ринках. Вдумаймося у таку цифру: 58,6 відсотка ВВП створено за рахунок реалізації на експорт української продукції. А якщо ціни й попит на експорт упадуть, тоді яке матимемо економічне зростання?

До того ж понад три чверті загального обсягу промислового приросту забезпечено за рахунок чотирьох галузей: машинобудування (35,8 відсотка), харчової (20), хімічної та нафтохімічної (16,8), металургії (14,3 відсотка).

Значна частина продукції цих галузей відправлялася за кордон. Експорт чорних металів та виробів з них збільшився на 19 відсотків і досяг 8,5 млрд. доларів США, продукції хімічної промисловості та пов'язаних з нею галузей зріс на 39,1 відсотка і становив майже 2 млрд. доларів; механічного обладнання, машин та механізмів — на 32, харчових продуктів — на 70 відсотків.

3. Зростання доходів громадян та обсягу роздрібного товарообігу. Номінальні доходи людей зросли у 2003 році порівняно з 2002 роком майже на 27 млрд. грн., реальні доходи — на 15,2 відсотка.

4. Збільшення обсягу ВВП, створеного у секторі послуг, — із 47,3 відсотка у 2002 році до 52,1 у 2003-му.

5. Фінансова стабільність. Курси гривні до основних іноземних валют, інші показники були досить стабільні. І хоча рівень інфляції був вищим від передбаченого (за 2003 рік вона становила 8,2 відсотка), це істотно не вплинуло на макроекономічну стабільність.

Тенденції 2003 року продовжували загалом діяти і в першому півріччі 2004 року.

Стосовно доходів, які начебто сховані, а відтак, як дехто стверджує, вкрадені урядом з держбюджету. Такі звинувачення висувалися раніше й акцентовано виголошувалися сьогодні. Давайте не будемо збурювати суспільство, а виходити з того очевидного факту, що немає можливості «сховати» гроші, які належним чином сплачені і взяті на облік на рахунках Держказначейства.

Якщо Держказначейство у своєму звіті, оприлюдненому 25 березня нинішнього року, повідомило, що до державного бюджету надійшло 55 млрд. 76 млн. 669 тис. 431 гривня 11 коп., то так воно і є.

Так само обліковуються і видатки держбюджету.

Проблема, швидше за все, в іншому. І мову, мабуть, слід вести про невідповідність між ключовими макропоказниками економічного життя країни. Тоді як темпи зростання економіки становили за 2003 рік 9,3 відсотка, не відбулося адекватного зростання доходів державного та місцевих бюджетів, а також рівня життя пересічних громадян, більшість з яких живе «на зарплату» та за рахунок пенсій, рівень яких усі ми добре знаємо.

Підтвердженням факту невідповідності між ключовими показниками є також занижений за доходами проект закону «Про Державний бюджет України на 2003 рік», поданий урядом 14 вересня 2002 року до Верховної Ради. Як наслідок, Верховна Рада разом з Кабінетом Міністрів змушена була протягом 2003 року декілька разів збільшувати дохідну частину державного бюджету, щоб врешті-решт вийти на більш-менш прийнятну цифру.

Економісти вважають, що потенційний фінансовий ресурс Державного бюджету України у 2003 році становив 106,8 млрд. гривень. До цього відносяться нараховані у 2003 році платежі у бюджет (55,1 млрд. грн.) та платежі, які потенційно належать державному бюджету, але з різних причин до нього не надійшли. Це — надані пільги з оподаткування та наявний податковий борг з урахуванням бюджетної заборгованості щодо відшкодування ПДВ — разом 51,7 млрд. гривень.

Проблемні питання, на які потрібно звернути особливу увагу.

1. Ейфорія з приводу економічних успіхів. Вона не є корисною, оскільки знімає з уряду та Верховної Ради відповідальність за здійснення системних змін.

Нинішнє зростання маємо на тлі великого спаду в попередній період. Щоб досягти рівня 1990 року, українській економіці слід щорічно зростати на 10 відсотків ще сім років (до 2010 року). Торік було досягнуто лише 54,3 відсотка від ВВП рівня 1991 року.

Значні кошти, які отримує країна в результаті економічного зростання, державою не обліковуються і йдуть, треба думати, у тіньовий сектор економіки, поглиблюючи майнове розшарування суспільства та посилюючи соціальну нестабільність.

Українська економіка сьогодні має перехідний характер. За таких умов найважливішим є не показники економічного зростання, а формування нової економічної системи, нових економічних відносин. Буде це — буде і зростання. Але не деформоване, яке значною мірою бачимо нині, а реальне — збалансоване і пропорційне.

2. Відсутність стратегічного (середньо- і довготермінового) бачення перспектив розвитку економіки.

Навіть при визначенні ключового параметра — темпу зростання економіки на один 2003 рік — ми помилилися більш як удвічі (передбачалося зростання на 4 відсотки, а фактично досягнуто 9,3). Якщо говорити про інші показники та довші терміни, то вони зазвичай мають формальний характер.

3. Значне економічне зростання не позначилося належним чином на зростанні доходів бюджетів України. За зростання реального ВВП у 2003 році на 9,3 відсотка реальні доходи зведеного бюджету, приведені до порівнянних умов, зросли на 2,9 відсотка, а доходи державного бюджету навіть зменшилися на 3,2 відсотка.

4. Продовжує поглиблюватися розшарування суспільства за доходами. Як наслідок, маємо високий рівень бідності, надвузький середній клас.

Хоча в останні роки доходи населення зростали високими темпами, життєвий рівень громадян України — один з найнижчих в Європі. За даними соціологічних досліджень, майже 29 відсотків наших людей живуть за межею бідності, а майже 66 відсотків — на рівні бідності.

Торік зарплату, нижчу за встановлену мінімальну, отримував кожний сьомий (14,6 відсотка) працівник у галузях економіки. А місячна заробітна плата, нижча за прожитковий мінімум, нараховувалася майже половині працюючих (49,8 відсотка).

Середній розмір пенсії (137 грн.) становив лише 51,1 відсотка від прожиткового мінімуму, встановленого для осіб, які втратили працездатність (268 гривень).

5. Внутрішній попит на продукцію та послуги є слабшим від зовнішнього попиту. Якщо у 2002 році за рахунок внутрішнього ринку було створено 44,9 відсотка ВВП, то у 2003 — лише 41,4 відсотка.

Зростання товарного експорту (28,5 відсотка) у 2003 році в півтора разу випереджало збільшення обсягу роздрібного товарообігу (19,4 відсотка). Тобто внутрішній ринок розвивався нижчими темпами, тоді як головним орієнтиром для виробників залишався зовнішній ринок.

6. Не зростає питома вага оплати праці у структурі ВВП. У 2002 році вона становила 13,6 відсотка, у 2003-му — 13,5. Тобто пересічні громадяни не можуть отримувати «свою» частку від економічного зростання, що на тлі розмов про нього може викликати соціальні розчарування.

7. Необхідність кардинальної реформи системи пільг, які надаються платникам податків та платежів.

Розвинена система пільгового оподаткування та протекціоністська політика держави щодо окремих галузей економіки призвели до того, що загальний обсяг податкових пільг сягнув у 2003 році 71,3 млрд. гривень, а це співставно із 94,7 відсотка доходів бюджетів України.

8. Треба принципово визначитися — що робити з податком на додану вартість. Він втратив роль основного джерела доходів бюджету і фактично використовується як інструмент регулювання виконання державного бюджету. Залишок невідшкодованих сум за цим податком становив на 1 січня 2004 року 6,4 млрд. гривень, прострочена бюджетна заборгованість — 1,8 млрд. гривень. За умов повного відшкодування заборгованості надходження податку на додану вартість у 2003 році становили лише 6,2 млрд. гривень, або 2,6 відсотка від створеної валової доданої вартості — проти 20 відсотків, встановлених законом.

Податок на додану вартість є найбільш криміналізованим видом податку, за яким скоєно половину всіх злочинів у податковій сфері — здебільшого під час експортно-імпортних операцій.

Найкращим у цій ситуації було б запровадження іншого, зрозумілого і простого в адмініструванні, податку. Таким міг би бути, наприклад, податок з продажу. Враховуючи, що обсяг роздрібного товарообігу на 2004 рік прогнозується на рівні 55,5 млрд. гривень, запровадження його у розмірі 20 відсотків від ціни товару забезпечило б надходження до бюджету майже 6 млрд. гривень, що дорівнювало б надходженню податку на додану вартість. І до того ж дало б позитивний соціальний ефект через зниження цін на 10 відсотків та зменшення рівня криміналізації бюджетної сфери.

9. Проект держбюджету на 2005 рік, який зараз готує уряд, повинен бути реальним, не заниженим за доходами.

Обсяг потенційних ресурсів державного бюджету повинен знайти повне відображення у Бюджетній резолюції на 2005 рік.

Необхідно ясно бачити і реалістично аналізувати зроблене, говорити про наш борг перед економікою, виходити із спільної відповідальності Кабінету Міністрів і Верховної Ради за стан справ у цій сфері та необхідності підтримувати уряд в його діяльності, забезпечувати належний парламентський контроль.

Тепер загальний висновок: нам потрібно об'єктивно і зважено підходити до оцінки діяльності уряду, відійти і від необгрунтованого критицизму, і від «телячого» захоплення зробленим. Треба говорити про те, скільки не прийнято вкрай необхідних законів через бездумне, глухе блокування роботи Верховної Ради.

Інакше ми ще більше втягнемося у невизначеність.

З урахуванням усього цього й слід приймати рішення щодо оцінки діяльності уряду з виконання бюджету за 2003 рік.

Працівникам місцевої промисловості

Вітаю з професійним святом — Днем працівників місцевої промисловості та етапною віхою в історії галузі: нинішнього року виповнюється 70 років її організаційного оформлення як частини виробничого потенціалу України.

Відтоді місцева промисловість, яка стала різноплановим, багатопрофільним і мобільним комплексом, робить помітний внесок у реалізацію завдань економічного та соціального розвитку. Це насамперед повніше насичення споживчого ринку порівняно простими, але необхідними людям товарами, оперативне реагування на їхні потреби та запити, краще використання трудових ресурсів, джерел сировини та матеріалів.

Важко переоцінити значущість таких напрямів роботи в період ринкової трансформації економіки. Особливо важливою, справді неоціненною є роль галузі, де переважають невеликі підприємства, у підвищенні зайнятості населення.

Упевненість і темпи, з якими трудові колективи долають за складних умов проблеми та труднощі останніх років, дають підстави для висновку, що місцева промисловість перетворюється на потужний чинник економічного піднесення України, поліпшення життя народу.

Бажаю вам наснаги, енергії і нових здобутків на цьому шляху.

Голова Верховної Ради Володимир ЛИТВИН.

Галузь є! І вона процвітає!

Традиційно День працівників місцевої промисловості відзначали першої неділі червня. Нічого не змінилося. Проте, коли я поцікавився успіхами цієї галузі в одній з міськдержадміністрацій, раптом почув: «Хіба ви не знаєте, що вона існує лише формально, бо її розтягли по інших галузях?»

Коли я переказав це голові ради державного концерну «Укрмісцевпром» Валентинові Жукову, його зачепило за живе. Структура його концерну нині охоплює 12 підгалузей, майже 250 підприємств: від швейного виробництва і деревообробної промисловості до побутової хімії та металообробки. Взагалі, каже Валентин Жуков, місцева промисловість почала здавати на зорі незалежності, на два роки пізніше за інших, тільки 1994 року. Але вже починаючи з 1999-го за обсягами реалізації продукції пішла вгору. Міркуйте самі.

1999 року виконання плану сягнуло 110 відсотків, а далі почало зростати — 118, 109, 108,9... Тож галузь є і нині вона процвітає! Зазвичай підприємства місцевої промисловості — це невеликі (від 50 до 500 чоловік) мобільні колективи, де вміють здивувати і високою продуктивністю праці, і витонченою професійною майстерністю. Валентин Жуков не втримався, щоб не похвалитися.

— Скажіть, а ви сиділи в нашому кріслі з лози?

Я сидів, дуже зручно. І рекомендую поставити по кілька таких крісел у місцевих держадміністраціях, щоб пам'ятали: така галузь є!

Сергій ВЛАД.

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

Своє друге народження колектив Лубенського навчально-виробничого підприємства Українського товариства глухих цілком справедливо пов'язує з іменем свого директора Ольги Давиденко. Саме вона в тяжкі часи для підприємства — у розпал економічної кризи кілька років тому — зуміла націлити людей на відродження виробництва, знайшла замовлення. Передусім удалося погасити борги, і нині в цехах робота кипить у дві зміни. Специфіка виробництва диктує свої умови: із 180 працівників більше половини — інваліди. І якщо за радянських часів тут випускали чотири найменування продукції, то нині — більш як 200. У номенклатурі переважно спецодяг, постільна білизна, куртки тощо. Шиють і для вітчизняних споживачів, і на експорт, зокрема для США і Голландії, а в планах — освоєння нових ринків і нові замовлення.

Григорій ГРИНЬ.

Основна тенденція — зближення двох країн

(Початок на 1-й стор.).

Під час переговорів сторони також обговорили аспекти внутрішньополітичної ситуації в Україні напередодні президентських виборів, і Володимир Литвин підкреслив, що «у цей період саме парламент має бути відповідальним за стабільність у країні».

Зустріч у Верховній Раді була останньою в рамках дводенного візиту Президента Азербайджану до Києва. Тому на ній гість підбив підсумки своїх переговорів в Україні. Інформуючи про них, він заявив про цілковите взаєморозуміння і звернув увагу на те, що основною тенденцією на сьогодні є зближення двох країн. Особливо в сфері економіки. Загалом Ільхам Алієв оцінив візит як результативний.

Справді, Україна й Азербайджан підписали вісім міжурядових документів, у тому числі міжурядову угоду про основні засади співробітництва в сфері нафтогазового машинобудування. Вона передбачає здійснення регулярного обміну між господарюючими суб'єктами переліком продукції, яку виробляють в Україні й Азербайджані, а також основними видами послуг, наданими підприємствами нафтогазового машинобудування в обох країнах. Згідно з документом сторони запрошуватимуть зацікавлені компанії для участі в тендерах, виставках, ярмарках, що проводитимуться на їхніх територіях, а також сприятимуть співробітництву в спільних проектах за участі українських та азербайджанських компаній.

Так, Прем'єр-міністр України Віктор Янукович і Президент Азербайджану Ільхам Алієв обговорили можливість спільного розроблення газових і нафтових родовищ Азербайджану. Зокрема, обговорювалася перспектива наповнення нафтопроводу «Одеса—Броди» азербайджанською нафтою, співробітництво в суднобудівній та авіабудівній галузях.

Яна СТАДІЛЬНА.

Токіо готове надати нам ще один кредит

Японія має намір надати Україні кредит у розмірі 200 млн. доларів під 1,5 відсотка річних терміном на 30 років. Кошти буде направлено на розвиток промислових підприємств. Про це йшлося на зустрічі Голови Верховної Ради Володимира Литвина з послом Японії в Україні Кищиро Амае.

За словами прес-секретаря глави українського парламенту Ігоря Сторожука, сторони обговорили програму інвестицій і кредитування. Посол підкреслив, що під час наступного візиту Міністра закордонних справ України Костянтина Грищенка в Країну Сходу Сонця, призначеного на 9—11 червня, буде підписано низку важливих міждержавних документів. Кищиро Амае звернувся до Голови ВР з проханням прискорити ратифікацію цих документів. У свою чергу, В. Литвин зазначив, що «ратифікація — дуже важливе питання, і парламент намагається не затримувати цей процес».

Змієрія–2004

Музей народної архітектури і побуту в Пирогові (це під Києвом) — дуже красиве місце, де просто неба зібрано хати та інші будівлі різних епох. А коли сонячного дня небом мандрують казкові хмаринки, то вітряки на цьому фоні зачаровують усіх: і дорослі іноземні дядечки, і наші аматори залюбки клацають фотоапаратами. А тепер додайте до цього ще й цілу зграю повітряних зміїв... Уявили?!

Так от, усе це відбувалося насправді. Називалося це Міський відкритий фестиваль учнівської молоді з повітряних зміїв, а організатором виступило Головне управління освіти і науки Київської міської держадміністрації. Участь у святі брали учні і студенти до 18 років. Втім, найяскравіші моделі продемонстрували гості з Австрії, які виступали поза програмою. Але охоче ділилися досвідом виготовлення й пілотування. Загалом 45 учасників з 8 команд.

Зміїв ділять на чотири класи: плоскі, об'ємні (коробчаті), міні та експериментальні. Судді оцінюють дизайн моделі, якість виготовлення, стабільність польоту, вміння пілотувати, наявність звукових і технічних ефектів, оригінальність.

Серед команд перше місце посів авіамодельний клуб «Дніпро» Деснянського району столиці. В особистому заліку перші місця зайняли Артем Роспутін (клуб «Дніпро»), Антон Овчаренко і Олександр Лук'янчук з ЦНТТМ «Сфера» та Олег Гордієнко (клуб «Буревісник»). Так, переможців четверо — відповідно до зміїної класифікації. Хоча, на мою думку, найвищих оцінок гідні всі, адже порівнювати й обирати серед фантастичних і зовсім непередбачуваних істот (а змії в небі поводяться саме так) просто неможливо.

Анастасія СИРОТКІНА.
Фото автора.

На Запорізькому алюмінієвому ввели «літні» доплати

Професію металурга недаремно називають гарячою. На робочих місцях в основних виробничих підрозділах ЗАлК навіть в осінньо-зимовий період аж ніяк не прохолодно, а влітку й поготів. Нелегко дається алюмінникам легкий метал, коли до важких і шкідливих чинників виробництва, котрі завжди тут є, додається ще й чинник природний — спека.

Щоб полегшити умови праці металургів, на комбінаті роблять чимало. Влітку більш інтенсивно працюють системи охолодження устаткування й вентиляції виробничих приміщень. Керівники цехів, заводські медики, служба охорони праці суворо стежать за дотриманням питного режиму. На всіх «гарячих» ділянках виробництва встановлено сатуратори, вода в яких для підтримки водно-сольового балансу організму працівників підсолюється, завозять квас, заварюють фіточай. Крім цього, щоб уникнути перегрівів, теплових ударів, алюмінникам видають полівітаміни, аспаркам.

І комбінат харчування на алюмінієвому не відстає — тут завжди пропонують збалансоване меню заводських обідів, уводять у раціон металургів продукти з підвищеним вмістом кальцію та магнію й інших елементів, що вимиваються влітку з організму.

Весна поки що тішила алюмінників прохолодною погодою. Проте, за рішенням акціонерів комбінату, влітку (тобто з 1 червня по 31 серпня) робітникам основних цехів і допоміжних виробництв, які працюють безпосередньо на «гарячих» ділянках, встановлено доплату в розмірі від 7,5 до 15 відсотків тарифної ставки (окладу) за роботу в шкідливих і тяжких умовах у літній період. Зважаючи на те, що середній заробіток промперсоналу за підсумками квітня становив 1165 гривень, розмір доплат дуже відчутний.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

«Літній» коефіцієнт охопить майже половину робочого персоналу підприємства (приблизно 3000 осіб). На ці цілі щомісяця виділятимуть 300 тисяч гривень.

Валерій КАЛНИШ.

Запоріжжя.

По воді, як по землі, за будь-якого шторму

ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

Військові моряки України та розробники успішно завершили спільні випробування нового пошуково-рятувального судна, проект якого належить фахівцям київської фірми «АКО».

Головне, що потрібно в екстремальних умовах, — це швидкість, твердість корпусу, здатність витримувати великі перевантаження. Усім цим вимогам відповідає новий катер, до речі, за найжорсткішими міжнародними стандартами. За водотоннажності більш як дві тонни він здатний розвивати швидкість до 85 км на годину. Навіть з повним завантаженням катер по воді, як по землі, здатний мчати 68 км за годину. Він, як мураха, може переміщати вантаж (1065 кг), приблизно рівний його власній вазі.

Найскладніше у програмі випробувань — скидання на воду судна (з екіпажем і повним завантаженням) з триметрової висоти. Водночас ще імітувався удар об борт несучого корабля. І цей іспит нове вітчизняне судно склало на відмінно — витримало чотирикратне перевантаження з прогином лише 8 мм за допустимих 25. Коли пошуково-рятувальний катер стане у стрій діючих у складі Військово-морських сил України, він виходитиме в море незалежно від сили шторму, бо не має обмежень щодо бальності.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

ФОТОПОГЛЯД

Фото Володимира МАРУСА.

Ще до початку літнього сезону на Центральному ринку Херсона встановлено 80 нових холодильників. Овочі і фрукти закордонних та вітчизняних сільгоспвиробників, за словами директора ринку Олександра Юсіфова, проходять найсуворіший контроль. Тож покупці найбільшого міського базару можуть бути впевнені у високій якості продуктів.

На знімку: директор Центрального ринку в Херсоні Олександр Юсіфов.

РЕПОРТАЖ

«На трасі автомобіль з особливо небезпечними злочинцями!»

Це ми почули по рації. Вмикаємо сирени й починаємо переслідування.

Угледівши нас, зловмисники «пірнають» у бетонний тунель-лабіринт. Вуха закладає від завивання, складається враження, що ми «лоб у лоб» летимо на бетонну стіну.

Тим часом утікачі знову вискакують на трасу. Вони набирають швидкість, але ми метр за метром таки надолужуємо відставання. Раптово їхнє авто гальмує, підставляючись під наше. І мчить далі.

Попереду провалля, від колишнього мосту через нього залишилися тільки два металеві швелери. Проходимо по них колесами, наче по рейках.

Зрештою, зупиняємо авто злочинців пострілами в ліве заднє колесо. Ті біжать до річки й, не вагаючись, пірнають у стометрову водну перешкоду — ми за ними.

Діставшись протилежного берега, продовжуємо переслідування. Ось тут утікачі, б'юсь об заклад, пошкодували про прогуляну в шкільні роки з сигаретою в зубах фізкультуру. Кілька кілометрів вони, щоправда, якось протрималися. Але потім змушені були таки зупинитися й підняти руки вгору...

Такі ось пристрасті кипіли на змаганнях з багатоборства серед працівників Державтоінспекції МВС України, що завершилися під Києвом. На них з'їхалося 27 переможців регіональних змагань. Перемогу виборов представник столичної області, капітан міліції Іван Кузьменчук, якому вручили телевізор. Друге місце посів представник Вінниччини, майор міліції Олександр Бондарев. Його приз — музичний центр. Третє місце й фотоапарат — у представника Житомирщини, старшого лейтенанта міліції Олександра Шевчука.

Сергій ХОМІНСЬКИЙ.

Очевидці, відгукніться!

30 травня 2004 року — дев'ять місяців з дня трагічної загибелі депутата Тернопільської обласної ради, голови фракції «Наша Україна» в Тернопільській обласній раді Івана Гавдиди.

Правоохоронні органи відпрацьовують п'ять версій для встановлення причин та обставин загибелі Івана Гавдиди.

На жаль, за вказаний період роботи слідчо-оперативної групи позитивних результатів з розкриття злочину не досягнуто. Воно і не дивно, оскільки основною робочою версією правоохоронні органи розглядають тілесні ушкодження, отримані в результаті самовільного падіння з висоти власного росту, які і спричинили смерть Івана Гавдиди.

18 вересня 2003 року Верховна Рада України утворила тимчасову слідчу комісію для розслідування обставин трагічної загибелі депутата Тернопільської обласної ради, голови фракції «Наша Україна» в Тернопільській обласній раді Івана Гавдиди, яку очолює народний депутат України Ю. Кармазін.

Унаслідок роботи комісії встановлено, що є достатньо підстав визнати: однією з основних версій загибелі Івана Гавдиди слід вважати вбивство у зв'язку із заняттям громадсько-політичною діяльністю. В інтересах слідства попередні результати поки що не розголошуються. Тимчасова слідча комісія звертається до всіх, кому що-небудь відомо про обставини загибелі Івана Гавдиди, з проханням повідомити комісію за адресою: вул. Шовковична, 2, м. Київ, 01008, тел.: 255-24-51, 537-31-16.

Юрій КАРМАЗІН,
голова тимчасової слідчої комісії.

ТАЄМНИЦІ, ЗАГАДКИ, ГІПОТЕЗИ

Диво чи діагноз?

Час від часу з'являються повідомлення про появу в людей на руках, ногах і голові почервонінь, синців, виразок і навіть кровоточивих ран. Традиція зараховує носіїв цього явища до праведників і найчастіше наділяє їх надприродними здібностями. Річ у тім, що ці утворення, які називають стигматами (від грецького stigmatos — укол, рубець, пляма, знак) з'являються на тілі в тих місцях, де, згідно з Євангелієм, у розп'ятого Христа були рани від тернового вінця і цвяхів. Найчастіше вони виникають на долонях. Щоправда, римляни розпинали на хресті, забиваючи цвяхи в зап'ястя, однак носії стигматів переконані, що в Ісуса були пробиті долоні, тому кровоточить саме ця частина рук. Іноді рани з'являються на ступнях. У деяких стигматиків є рани на чолі, що нагадують уколи і подряпини від тернового вінця, у декого — криваві смуги на спині, сліди бичування.

Вважають, що першим носієм стигматів був святий Франциск Ассизький. Стигмати на ньому з'явилися 1224 року, під час свята Воздвиження Святого Хреста. Легенда стверджує, що святому Франциску явився ангел, який п'ятьма променями світла висік стигмати на руках і ногах подвижника.

Є твердження, що перше свідчення про стигмати належить до набагато раніших часів — до перших років християнства. В одному з послань святого апостола Павла зазначено, що Павло «після розп'яття Христа знайшов рани, як і Ісус». Утім, слова ці можна тлумачити і дослівно, і метафорично. Тим паче що це єдине свідчення з перших століть християнства, після цього майже тисячі років про появу стигматів нічого не було чути.

Є кілька версій з приводу того, чому стигмати почали з'являтися тільки на початку нинішнього тисячоріччя. Перша з них пов'язує появу стигматів із теологічними суперечками, що загострилися в XI—XII століттях. Після оформлення розколу християнства в 1054 році на католицьку і православну церкви католики проголосили так звану «доктрину Воскресіння». Теологічні міркування зосередилися на розробці ідей людської природи Ісуса Христа. Саме на цей час і припадають перші відомості про появу стигматів.

Інша теорія пояснює поширення стигматів загальною напруженістю й експресивністю церковного мистецтва тієї доби. В моду ввійшли натуралістичні, повні кривавих сцен зображення пристрастей Христових, які дуже вражали і збуджували емоції віруючих.

Французький лікар Амбер-Гурбе в XIX столітті описав майже 300 випадків стигматизму, які грунтуються на історичних записах, однак більшість його повідомлень визнано сьогодні недостовірними. Він був фанатичним католиком, і його роботам бракувало критичного підходу. За сучасними оцінками фахівців, за останні 800 років можна назвати 406 відносно достовірних випадків стигматизму. Більшість носіїв стигматів були католиками (68 відсотків), інші — членами різних релігійних сект.

Якщо раніше стигмати з'являлися здебільшого на жителях середземноморських країн, переважно Італії, то сьогодні серед носіїв стигматів є японці, корейці, принаймні, чотири американці, аргентинець, канадець.

Більшість вірять, що стигмати — дар Божий. Хоча одна з теософських шкіл вважає їх знаком сатани. В католицькій церкві є течія, яка проголошує святим отця Піо — італійського священика, носія стигматів. З ним пов'язано чимало надприродних випадків, зокрема численні розповіді про здібності батька Піо до біолокації, миттєвого переміщення за тисячі кілометрів з одного місця планети в інше. Випадки дивовижних зцілень, здійснюваних отцем Піо, на думку його адептів, дають змогу вважати його Божим обранцем.

Офіційний Ватикан дуже обережно ставиться до фактів появи стигматів. Звичайна процедура вимагає, щоб минув деякий час — іноді майже 100 років — з дня смерті стигматика, аби церква змогла канонізувати його. Священики і медичні експерти, котрих призначив Ватикан, ретельно вивчають кожен випадок появи стигматів, беручи до уваги всі деталі «за» і «проти».

Церква визнає, що стигмати можуть з'являтися на людях і мати чудесну природу, однак у більшості випадків, на думку церковних експертів, джерело варто шукати психіатрам: багато хто з носіїв має виражені ознаки істерії. В окремих випадках у стигматиків були наявні різні клінічні синдроми, схильність до самокатування, екстремально низька самооцінка, яка межує з ненавистю до самого себе.

Окрему групу становлять ті, хто згідно з новим віянням пояснює походження ран контактом з інопланетянами. Один з найвідоміших сьогоднішніх стигматиків італієць Джорждо Бонджованні пропонує слухачам вигадливу суміш католицизму з уфологією.

Можна легко припустити, що ці особи з нестабільною психікою самі собі наносять рани, однак стигматизм насправді — більш складне явище. Річ у тім, що більшість стигматиків не пам'ятають, коли і за яких обставин у них на тілі з'явилися рани. Найчастіше стигмати виникають на тілі після лікування.

Стан трансу, в який впадають стигматики, дав можливість прихильникам раціонального мислення висунути припущення про те, що стигмати (якщо не йдеться про випадки навмисного аутотравматизму) мають психосоматичну природу. Але серед простих віруючих до носіїв стигматів зберігається ставлення як до Божих обранців. До цього додаються численні розповіді про здібності деяких стигматиків до левітації, від ран інших носіїв стигматів нібито йде чудовий аромат тощо. Зазвичай ці випадки мають цілком зрозумілу природу.

І світські, і церковні експерти вважають, що однозначно ставитися до явища не можна. Це дуже складний феномен, де сплелися і фізичні, і психосоматичні, і надприродні причини. Можливо, його коли-небудь розгадають. А поки що люди вірять у диво.

Артем ДМИТРЕНКО.

На знімках: репродукція картини Ель-Греко «Обретіння стигматів святим Франциском»; Джорждо Бонджованні.

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Безперспективність «барикадних» методів

Опозиція з першого дня літа наполегливо блокувала трибуну і вимагала повернутися до розгляду заборони приватизації «Криворіжсталі» та питання виведення українських миротворців з Іраку. (А після заслуховування у вівторок звітів заступників керівників силових структур про мукачевські події вимагала ще й відставки Генерального прокурора за бездіяльність.). Щодня лідери депутатських груп і фракцій шукали компроміс на погоджувальних нарадах. Однак більшість відмовлялася розглядати ці питання в закритому режимі й таємно голосувати. Та й деякі представники опозиції, зокрема Олександр Мороз, наприкінці тижня вже натякали на безперспективність «барикадних» методів боротьби в парламенті за свою позицію.

Безперечно, головною подією тижня стало затвердження звіту Кабінету Міністрів про виконання «напруженого», проте «реалістичного» бюджету за минулий рік. Напередодні президентських виборів стовідсоткове виконання і дохідної, і видаткової частини головного фінансового документа — добрий козир для кандидатів від влади. Проте «пишні» цифри весь минулий тиждень критикувала опозиція, яка закидала уряду ще й приховування доходів. Найоб'єктивніше ситуацію оцінив глава парламенту: досягнення є, але їх треба розглядати в сумному контексті економічного занепаду й одного з найнижчих у Європі життєвих рівнів українських громадян. І нагадав, що уряд та парламент відповідають за ситуацію в державі спільно й мають плідно працювати, а не ставити політичні ігрища вище за державні інтереси.

Схоже, депутати прислухалися до пропозиції Голови ВР і затвердили низку соціально-економічних законів. Зокрема, прожитковий мінімум для дітей з багатодітних сімей з 1 січня наступного року збільшили на 20 відсотків, взяли до уваги пропозиції Президента і врегулювали заборгованість із вкладів у банку «Україна» тощо.

Минулого тижня продовжувалася міграція у лавах народних обранців. Так, парламентарії достроково припинили депутатські повноваження Міністра Кабінету Міністрів Анатолія Толстоухова (інших п'ятьох сумісників глава держави пообіцяв звільнити з держпосад, якщо вони не покладуть депутатський мандат). А мажоритарник Михайло Добкін із «Центру» перейшов до складу СДПУ(о), яка, мовляв, відстоює політичну реформу. До речі, робоча група з підтримки узгодженого проекту змін до Конституції ще вчора мала розставити крапки над «і» й визначитися щодо способу обрання Президента, імперативного мандата і пропорційних парламентських виборів.

Проте деякі фахівці схильні вважати, що прихильників у «лицарів червоної троянди» збільшується через тиск з боку адмінресурсу. Та й глава парламенту Володимир Литвин після ознайомлення з «гнітючими» фактами звернувся з листом до Президента України Леоніда Кучми з приводу неправомірних дій правоохоронних органів стосовно «центристів». Водночас парламентарії теж вирішили розібратися, хто «викручує руки» їхнім колегам і створили тимчасову слідчу комісію з розслідування фактів тиску на народних депутатів із боку органів влади.

Наталія ЯРЕМЕНКО.

І до Одеси, і через Дніпро з вітерцем

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове і денне засідання 4 червня

(Початок на 1-й стор.).

Голова Комітету ВР з питань свободи слова та інформації Микола Томенко привітав журналістів із професійним святом і звернув увагу на те, що нині «готують» громадську думку про припинення прямої трансляції роботи Верховної Ради на наступній сесії, а також хочуть обмежити виступ народних депутатів у місцевих засобах масової інформації.

Після цього на прохання уряду, який звернувся до парламенту з відповідним листом, народні депутати включили до порядку денного з прийняттям рішення три законопроекти: про внесення змін до Закону України «Про реконструкцію та експлуатацію на платній основі автомобільної дороги Київ—Одеса на ділянці від Жашкова до Червонознам'янки»; про залучення кредитних ресурсів для фінансування реконструкції автомобільної дороги Київ—Одеса на дільниці від Жашкова до Червонознам'янки та проект закону про залучення кредитних ресурсів для фінансування проектування та будівництва залізнично-автомобільного мостового переходу через річку Дніпро у Києві.

З доповіддю виступив народний депутат Володимир Демьохін. Передбачається, що в реконструкцію дороги буде вкладено 460 мільйонів євро. Комерційну експлуатацію передбачено з 2006 року. Для легкових автомобілів ціна за 1 км — 7 коп., автобусів — 15 коп., вантажівок — 25 коп., розрахункова окупність — 16 років. За словами Міністра транспорту України Георгія Кірпи, який брав участь в обговоренні, в будівництво цього автобану вже вкладено 1 мільярд 200 мільйонів грн., «яких ніхто не давав». Міністр запевнив, що платна дорога діятиме тільки тоді, коли поряд буде споруджено альтернативну безплатну дорогу.

Законопроект викликав гостру дискусію. Зокрема, народні депутати Іван Заєць («Наша Україна»), Михайло Мельничук (СПУ), Віктор Мироненко (КПУ) виступили із запереченням, що ідею цю треба відстрочити до тих часів, коли всі громадяни України зможуть користуватися платними дорогами, а не тільки ті, хто має гроші. У результаті голосування обидва проекти, що стосуються автомобільної дороги Київ—Одеса, більшістю голосів ухвалено в цілому.

«Київ задихається без мостів», — наголосив у своїй доповіді народний депутат Володимир Демьохін. Будівництво нового моста в районі Видубичі—Дарниця разом із залізничним вокзалом у Дарниці розв'яже багато проблем. Вартість будівельного комплексу становитиме 70 мільйонів доларів. Вокзал стане до ладу

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

наприкінці 2005 року, спорудження моста плановано завершити наприкінці 2006 року. Окупність — протягом 10 років за рахунок залізничних перевезень.

Після тривалої дискусії проект закону прийнято за основу. Голова Верховної Ради України Володимир Литвин сердечно привітав з днем народження народних депутатів Марію Маркус і Валентину Семенюк. Побажав їм доброго здоров'я і благополуччя. Народний депутат Борис Климпуш перейшов з групи «Центр» до групи «Демократичні ініціативи — Народовладдя».

Анатолій КАРАСЬ.

Інтрига довкола приватизації «Криворіжсталі»

Вечірнє засідання 3 червня

Погоджувальна рада за участю Прем'єр-міністра України та Голови Фонду державного майна завершилася з тими само результатами, що й попередні міжфракційні перемовини стосовно приватизації металургійного комбінату «Криворіжсталь»: жодної конкретики досягнуто не було. Голова Верховної Ради Володимир Литвин запропонував розглянути законопроект про внесення змін до Закону «Про перелік об'єктів державної власності, що не підлягають приватизації» із зауваженнями Президента. Глава держави пропонував скасувати цей закон.

Міністр промислової політики Олександр Неустроєв пояснив це тим, що віднесення «Криворіжсталі» до об'єктів державної власності призведе до ненадходження коштів на розвиток комбінату та втрати інвестиційної привабливості підприємства. Показники приватизованих підприємств — «Азовсталі», «Заводу ім. Ілліча», «Запоріжсталі» та Донецького металургійного комбінату, за словами міністра, не відрізняються в гірший бік від показників «Криворіжсталі». Однак представники опозиційних фракцій виступали проти приватизації «Криворіжсталі», аргументуючи це політичними та економічними розрахунками. Народний депутат Володимир Матвєєв (фракція КПУ) висловив побоювання, що акції «Криворіжсталі» буде придбано винятково з метою перепродажу, як свого часу сталося з Миколаївським глиноземним заводом: нові власники не виконали взяті під час приватизації зобов'язання, й завод втратив 70 млн. доларів прибутку.

Комуністи та соціалісти запропонували провести голосування за цей законопроект в таємному режимі. Однак за це висловилися лише 209 депутатів. Не пройшла і жодна з пропозицій щодо самого законопроекту: ані президентська — про відхилення закону (195 — за), ані депутатська — про подолання вето (212 — за). Голова Спеціальної комісії ВР з питань приватизації Валентина Семенюк (СПУ) запропонувала такий компроміс: включити «Криворіжсталь» до списку номер два, тобто переліку об'єктів, які можуть бути корпоратизованими. Однак пропозицію повернутися до розгляду кількох раніше зареєстрованих у ВР проектів постанов щодо мораторію на приватизацію «Криворіжсталі» не було підтримано більшістю депутатів і це питання зняли з розгляду.

Наприкінці вечірнього засідання депутати прийняли в новій редакції зміни до Закону «Про врегулювання заборгованості за вкладами фізичних осіб-вкладників та інших кредиторів Акціонерного комерційного агропромислового банку «Україна» з пропозиціями Президента. Згідно з цим законом першими задовольнятимуть вимоги організацій, які проводять благодійну діяльність. Низку законів, внесених для повторного розгляду з пропозиціями Президента України, парламент відхилив.

Юліана ШЕВЧУК.

Поділимося славою?

Шостого червня відзначатимуть 60-річчя висадки сил союзницьких армій — членів антигітлерівської коаліції на атлантичне узбережжя французької Нормандії

І хоч упродовж десятиліть день початку цієї операції щороку святкували, канцлер Німеччини в урочистостях братиме участь уперше.

Операція «Оверлорд», або день D-Day, як його називають американці, нам більш відома як день відкриття другого фронту. Вранці шостого червня 1944 року в північній Нормандії висадилися 150 тисяч американців, поляків, британців, французів і канадців, котрі входили до складу союзницьких військ. В операції було задіяно 1200 військових кораблів, 3100 десантних човнів, 7500 бойових літаків. Утім, нині інші джерела в різних країнах називають різні цифри. До 12 червня в Нормандії вже перебувало 330 тисяч союзників з 54 тисячами транспортних засобів, що утворили лінію фронту завдовжки 100 кілометрів і глибиною 30 кілометрів.

Але бій на узбережжі, де полягли тисячі вояків, був лише початком кінця німецького угруповання: тут, на півночі Франції, у котлі опинилося 100 тисяч вояків. Десять тисяч з них загинули, десятки тисяч були поранені, 50 тисяч потрапили в полон. Цю трагедію німці називають нормандським Сталінградом.

У ці дні в німецьких засобах масової інформації спогадами про бої на західному фронті діляться ветерани Другої світової війни, сперечаються історики. Суспільство досі не могло визначитися в дискусії, котра тривала впродовж десятиліть: чи вважати перемогу союзників днем визволення Німеччини від націонал-соціалізму? Саме тому канцлери Німеччини жодного разу не брали участі у святкуванні річниць висадки союзницьких військ у Нормандії. Канцлер Герхард Шрьодер, який народився 1944 року й ніколи не бачив батька, бо той загинув на війні, здається, поставив крапку в дискусії. В інтерв'ю агенції Рейтер, котре надрукували чимало німецьких видань, він заявив, що вбачає в цій даті не лише день визволення Німеччини від націонал-соціалізму, а й символ сьогоднішньої боротьби за свободу, демократію і права людини в Європі.

Німецькі газети, коментуючи інтерв'ю, відзначили, що в дискусії про значення висадки союзників у Нормандії з'явився новий поворот. Адже досі вважалося, що в поразці нацистів вирішальну роль відіграла Радянська Армія, котра прорвалася зі сходу, а не союзники, які громили німецькі війська на заході. Втім, нічого дивного немає, адже і в німецькій пресі, і по телебаченню про події другої світової розповідають переважно в контексті участі в ній сил антигітлерівської коаліції. Чи не тому, приміром, відповідаючи на запитання, що він знає про Другу світову війну, чоловік середнього віку сказав, що Німеччина тоді воювала зі США і зазнала поразки — досить поширена думка у ФРН...

А в Нормандії в неділю відбудеться урочисте відзначення 60-річчя висадки на узбережжя союзницьких військ, на яке, крім інших гостей з 17 країн, прибудуть президент США Джордж Буш, королева Великої Британії Єлизавета II, прем'єр-міністр Тоні Блер, президент Росії Володимир Путін, канцлер Німеччини Герхард Шрьодер.

Власний погляд на події 60-річної давнини висловив президент Джордж Буш, відкриваючи у Вашингтоні меморіал пам'яті полеглих під час операції «Оверлорд». Він заявив, що в Другій світовій війні загинули 405 тисяч американців — найбільше, ніж у

Репродукція Анатолія Михайлова (Укрінформ).

будь-яких інших, у котрих США будь-коли брали участь. Буш підкреслив, що американські військовики в Нормандії полягли за свободу, виконуючи визвольну місію. Вона, за його словами, триває нині в Багдаді, Кабулі, Кандагарі. До речі, гроші на величний меморіал пам'яті дали режисер фільму «Порятунок рядового Райана» Стівен Спілберг і виконавець головної ролі Том Генкс.

Тим часом цю стрічку, що розповідає про висадку союзників у Нормандії, днями показали кілька телевізійних каналів Німеччини. Гарне кіно: про солдатську дружбу, любов і ненависть, самопожертву заради життя іншого, коли ніхто не замислювався, кому дістанеться слава після перемоги...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

На фото: генерал Дуайт Ейзенхауер — верховний головнокомандувач військ союзників у Західній Європі — спілкується з учасниками десанту в Нормандії.

Від редакції

Маючи певність, що серед згаданих гостей із 17 країн будуть і наші, ми здивувалися, дізнавшись, що від України на свято до Нормандії нікого не запрошено. Другий секретар Посольства України у Франції пані Олександра Ковальова повідомила: як колишніх союзників, французи запросили лиш американців і британців, а в ранзі гостей — усіх інших, зокрема й Путіна та Шрьодера. Але хіба не злітали з Миргорода й Пирятина бомбардувальники США в 1944-му? Хіба не було серед французьких партизанів тисяч українців (чи Василь Порик уже не герой Франції?). Утім, деякі французькі аналітики вважають, що 60-ліття другого фронту вочевидь підлаштоване під примирення між США та Францією після іракської кризи. А що про це думають у нас?

Станіслав Кульчицький, професор, заступник директора Інституту історії України НАНУ:

— Звісно, дивно. Бо Україна таки була серед союзників! А візьміть жертви, яких вона зазнала у тій війні — загальні втрати 8 мільйонів осіб, більше, ніж будь-яка країна, представників яких туди запрошено. Можливо, тут є елемент сучасної політичної кон'юнктури, нехай, але до Другої світової війни не варто прив'язувати сучасні політичні сюжети. Треба знати і поважати історію, бо в Європі вже виросло покоління, яке не знає, хто з ким воював і хто кого переміг...

Микола Рушковський, ветеран Другої світової війни, актор Київського театру російської драми, народний артист СРСР:

— Вони про нас не згадали? Я теж не пам'ятаю того дня, коли відкрився другий фронт! Це було після боїв під Тернополем, після тих боїв уже ніщо не могло справити особливого враження. А от наступ союзників в Африці запам'ятався, бо нашу 3-ю Київську гвардійську мінометну бригаду німці в ті дні перестали бомбити, а це важливо, коли тобі 19 років і ти хочеш жити. Тепер думаю: Другий фронт — мабуть, то було добре, бо взагалі добре, коли хтось комусь допомагає! Ну а політики хай собі грають — що той, що тепер...

Підготували Віталій ЖЕЖЕРА і Наталя ФІЛІПЧУК.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до розділу II Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2004 рік» (щодо сфери застосування Закону)

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Розділ II Закону України від 4 березня 2004 року "Про внесення змін до Закону України "Про Державний бюджет України на 2004 рік" викласти в такій редакції:

«II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування і застосовується до платників податку на додану вартість (у тому числі підприємств з іноземними інвестиціями, незалежно від часу і форми внесення цих інвестицій) починаючи з 1 січня 2004 року».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування і поширюється на податкові періоди відповідно до Закону України від 4 березня 2004 року «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2004 рік».

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,12 травня 2004 року.
№ 1708-IV.

ПОСТАНОВА ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Про офіційне оприлюднення результатів проміжних виборів народного депутата України 30 травня 2004 року в одномандатному виборчому окрузі № 136 (Одеська область)

Відповідно до частини першої статті 78 Закону України «Про вибори народних депутатів України», на підставі постанови окружної виборчої комісії одномандатного виборчого округу № 136 від 2 червня 2004 року № 194 «Про встановлення результатів проміжних виборів народного депутата України 30 травня 2004 року в одномандатному виборчому окрузі № 136» та керуючись статтями 11, 12, пунктом 19 статті 14 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Офіційно оприлюднити результати проміжних виборів народного депутата України 30 травня 2004 року в одномандатному виборчому окрузі № 136 щодо обрання народним депутатом України у цьому окрузі Кіссе Антона Івановича, 1958 року народження, вчителя, юриста, заступника голови Одеської обласної державної адміністрації, проживає в м. Одесі, безпартійного, висунутого шляхом самовисування.

2. Цю постанову опублікувати в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр».

Голова Центральної виборчої комісії Сергій КІВАЛОВ.

м. Київ, 4 червня 2004 року, № 101.

Непотрібний скандал напередодні Стамбульського саміту

(Початок на 1-й стор.).

Те, що було зображено на розтиражованих в Інтернеті фото, — це радіопідривник. І він у контейнерах був. Зазначу, що це не бомба, не бойова частина. Це начинений електронікою блок ракети 75-го комплексу ППО «Волга». Повторю, жодної стрілецької зброї ми не відправляли. У нас є договір з Єгиптом на постачання запчастин для цих комплексів, і ми їх відправляли.

Вантаж, як я знаю, був офіційно оформлений, тобто був цілком легальний. Його відправник — «Укроборонсервіс», а одержувач — Міноборони Єгипту. Що стало причиною для затримки, я не знаю. Сьогодні, 4 червня 2004 року, туди вилетить наша робоча група, яка і з'ясує все на місці. Не можу з упевненістю сказати, що у Стамбульському порту затримано саме те судно, на яке вантажили наші контейнери.

Ми відвантажили контейнери на судно «Бриз» під мальтійським прапором. Вантаж офіційно було передано в Одесі уповноваженому перевізникові Міністерства оборони Єгипту — компанії «Данзас» — ще 27 квітня. 20 травня він завантажив його на судно «Бриз» під мальтійським прапором. Цього ж дня судно пішло. Що було з вантажем і судном далі — не знаю.

У той час, коли матеріал готувався до друку, радник посольства Турецької Республіки в Україні Джерен Яган Етіз сказала в інтерв'ю «ГУ», що офіційної інформації зі Стамбула вони ще не одержали.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

ЗАВТРА — ДЕНЬ ЖУРНАЛІСТА

Київський день свободи слова

Напередодні Дня журналіста України представники столичних ЗМІ за традицією зібралися у великій залі видавництва «Преса України», щоб відзначити 45-річчя Спілки. Нагороди, подарунки, добрі побажання, концерт майстрів мистецтв створили святковий настрій. Приємним сюрпризом для учасників зібрання була презентація книги спогадів відомих журналістів «Слів наших джерело—2» та першого номера нового багатоілюстрованого журналу «Київський журналіст».

Наш кореспондент звернувся до голови Київської організації Національної спілки журналістів України ***Ігоря ЗАСЄДИ.***

— Чим відзначився рік, що минув, для Спілки? Адже нерідко ще можна почути: навіщо потрібне таке об'єднання в сучасних умовах?

— Таке запитання вже не виникає, розуміння, що тільки разом ми можемо розв'язувати найактуальніші проблеми нашого життя, незалежно від приналежності до різних ЗМІ, сьогодні є домінуючим. Не випадково до Спілки вступають цілими творчими колективами — по десять—п'ятнадцять чоловік. І одразу створюють журналістський осередок. Радує приплив талановитої молоді, яка донедавна вважала нонсенсом участь у будь-яких об'єднаннях.

— Чим же приваблює Спілка, що вона дає журналісту?

— Якщо ви про якісь блага, то ані будинків творчості, ані санаторіїв, на жаль, у нас немає. Але скажу відверто: ще жодна людина, яка опинилася у скруті і звернулася до Спілки, не пішла з пустими руками. Та це не головне. Наше найперше завдання — підтримувати творчі досягнення, відзначати і захищати журналістів, які відстоюють свободу слова, борються за правду, не згинаються перед тими, хто розорює країну, грабує народ. Це небезпечна робота, і ми пишаємося нашими колегами, які перебувають на передовій. Таких ми відзначаємо золотими медалями «Незалежність».

— Хто став лауреатом в цьому році?

— Я радий ще раз поздоровити колег з високою нагородою. До речі, Київська спілка вже вдесяте називає кращих. Сергій Буковський, публіцист, пісняр, афганець. Лідія Мазур, головний редактор журналу «Жінка», яка зберегла кращі традиції «людяної журналістики». Валерій Ткачук з телеканалу «Київ» не тільки відстояв право каналу на життя, а й збагатив його творчими новаціями. Тарас Говдя з «Інтера» виявив себе блискучим репортером, який сміливо говорить про найболючіше. Микола Бочок створив унікальну олімпійську фотоісторію українського спорту. Тамара Метерчук з УТ-1 відома своїми «простими історіями», які хвилюють до глибини душі. Михайло Дорошенко, головний редактор «України молодої», і цим усе сказано. Олександр Швець теж не потребує багатьох слів — за нього говорять його «Факты». Сергій Лавренюк з «Голосу України» довів на ділі, що і з грошовими мішками, хоч як це важко й загрозливо, можна й треба боротися!

Хотів також сказати, що до 45-річчя Спілки правління заснувало нову відзнаку — настільну золоту медаль «За особливі заслуги». Першими володарями нагороди стали Володимир Бочкарьов, журнал «Експедиція», Павло Усенко, публіцист, Віктор Ференець, який 50 років пропрацював на радіо, Володимир Фалін, фотокореспондент Укрінформу, Володимир Присяжнюк, секретар ПЖО газети «Вісник Кагарличчини», Аліна Третяк з газети «Закон і обов'язок», Дмитро Кудрицький, тижневик «Вісник податкової адміністрації», Ніна Данилюк, редактор газети «Вісті Богуславщини», Анатолій Горлов, «Голос України», і Михайло Сорока, «Урядовий кур'єр».

Наприкінці хотів би щиро подякувати нашим спонсорам — КМДА, керівництву Борщагівського ХФЗ, корпорації «Позняки-житлобуд», ВАТ «Славутич», Редакції освітянських видань.

У КОЛЕГ

Автопробіг — дубль шість

З 6 по 13 червня в Україні відбудеться традиційний VI Міжнародний журналістський автопробіг «Дорога до Криму: проблеми та перспективи». У ньому візьмуть участь майже 100 журналістів загальнонаціональних і регіональних ЗМІ нашої держави, а також колеги з Литви, Росії, Молдови, Німеччини, Польщі, Словаччини та Білорусі.

Організатори автопробігу — Всеукраїнський автомобільний клуб журналістів (ВАКЖ), всеукраїнський благодійний фонд «Журналістська ініціатива», Український фонд миру, Всеукраїнська екологічна ліга, Автомобільна федерація України та Департамент ДАІ МВС України.

Підтримали автопробіг державна акціонерна компанія «Хліб України», Всеукраїнська спілка працівників асоціацій підприємств та організацій туристичної сфери «УкрСоюзТур», Київська організація Громадського парламенту жінок України і Федерація екологічного туризму. Як і минулого року автопробіг проходить за підтримки Державної туристичної адміністрації України, Мінагрополітики, Мінпромполітики, Мінтрансу. Генеральним спонсором та генеральним страховиком акції виступить Страхова група «ТАС». Журналістські автомобілі вперше за історію автопробігів випробують бензин НАТ «Нафтогаз України». А улюбленим напоєм учасників автопробігу знову стане «Славутич безалкогольне». Як і торік, призи журналістам надасть відділ електроінструментів компанії «Роберт Бош ЛТД».

Генеральний телевізійний партнер — «Перший Національний», генеральний радіопартнер — «Гала радіо». Інформаційними партнерами акції виступили Всеукраїнська асоціація парламентських журналістів, Спілка кабельного телебачення України, Співдружність працівників інформаційних видань України, ДІНАУ «Укрінформ». Загалом акцію підтримує близько 200 українських та зарубіжних ЗМІ.

Стартує автопробіг о 12-й годині з площі Конституції перед Верховною Радою України. 7 червня учасники розділяться на дві колони. Одна піде через Дніпропетровськ та Запоріжжя, друга — через Кіровоград, Миколаїв та Херсон. Під час цієї акції відбудуться прес-конференції керівників місцевих ЗМІ, обласних підрозділів ДАІ та Державної служби автомобільних доріг України, презентація всеукраїнської програми «Сільський журналіст», знайомство з роботою провідних вітчизняних підприємств ДАК «Хліб України», ПБК «Славутич» тощо.

8 червня журналісти зустрінуться в Джанкої. У Криму журналісти відвідають природні та історичні пам'ятки, зустрінуться з керівництвом автономії. А 12 червня на центральній площі Феодосії відбудуться змагання з автослалому.

Під час автопробігу журналісти спільно з департаментом ДАІ МВС України здійснять Всеукраїнський рейд з безпеки дорожнього руху, де буде приділено особливу увагу якості дорожнього покриття українських доріг. Крім того, учасники автопробігу спільно з Мінагрополітики, Державною туристичною адміністрацією України та Федерацією екологічного туризму вивчатимуть можливості впровадження маршрутів «зеленого туризму» в Україні тощо.

Олена МЕХ.

Прес-весна на Дніпрових схилах

КОНКУРСИ

«Прес-весна на Дніпрових схилах» — під такою назвою відбувся II Міжнародний конкурс-фестиваль дитячої журналістики у столичному Палаці дітей та юнацтва. У ньому брали участь учні загальноосвітніх навчальних закладів, позашкільних закладів освіти, а також представники дитячих та молодіжних видань України, Польщі, Литви, Білорусі, Росії.

Учасники змагалися в трьох номінаціях. Трійка переможців: Марія Ніколаєва (відеофільм), Олександр Курдюк (журналістська робота), Наталя Венделовська (літературний твір), — отримала своєрідну путівку в життя. Вони можуть обрати журналістський факультет у будь-якому вузі держави, не складаючи вступних іспитів.

Крім того, на фестивалі відбулися журналістський марафон «Київ фестивальний», творчі зустрічі з практикуючими професіоналами справи на тему «По досвід — до фахівців», виставка шкільних газет.

Анна БОЙКО.

Дах для прес–конференцій

Напередодні професійного свята вінницькі журналісти отримали нове приміщення обласного прес-клубу ринкових реформ. Тут, крім конференц-зали, кімнати для роботи і відпочинку, розташувалося інформагентство «Контекст-медіа».

Як повідомив керівник обласного прес-клубу ринкових реформ Анатолій Жучинський, донедавна всі пресконференції проводилися на базі редакції газети «33 канал», що створювало певні незручності для колективу. «Подарунок з дахом» придбано й облаштовано за кошти української освітньої програми ринкових реформ.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Валіза із сюрпризом та «ідеологічна диверсія»

БУВАЛЬЩИНИ

Ото зберуться десь у кафе акули пера чи дрібніша риба на своє професійне свято і нумо — хто побрехеньки розказувати, а хто бувальщину пригадає.

Торік найбільше потішив Микола Качур, молодий журналіст, який тільки почав убиватися в пір'я. Зібрався Микола в область по інтерв'ю. Попередньо, як годиться, переговорив з помічником керівника Мариною: тралі-валі, мусі-пусі — факсонув запитання і одержав добро.

Приїхав, зайшов до приймальні. Марина каже:

— Інтерв'ю призначене на завтра о восьмій ранку.

Микола пошкрябав потилицю — мовляв, і тут виспатися не дадуть — та й подався до готелю готуватися.

Наступного дня, як і домовлено, журналіст вже чатував у приймальні. В руках він тримав блискучу чорну валізу китайського виробництва, яку презентував йому міліцейський генерал за вдалий виступ у газеті. Валіза була з фокусом. Варто натиснути на замок, як вона сама відчинялася та ще й під музику.

До приймальні зайшов господар кабінету і запитав Качура:

— Готовий?

— Так точно! — весело відповів Микола.

— Тоді заходьте! — запросив керівник і, обернувшись до секретарки, звелів:

— Хай і Марина на секунду загляне, доручення для неї є...

У кабінеті Качур сів навпроти начальника, поклав перед собою валізу і, щоб похвалитися, клацнув замком. Валіза миттєво відчинилася, по кабінету розсипався мелодійний передзвін, а поверх диктофона та паперів у валізі яскравили кольорами... трусики.

— Ой! — скрикнула Марина, яка саме в цей момент зайшла до кабінету.

— Мда-а-а! — іронічно промовив начальник.

— Дружині подарунок купив, — промимрив спантеличений Микола.

Начальник розсміявся:

— Гарний подарунок, тільки його додому краще не привозити.

Цю пригоду, що її при нагоді переповідали журналісти, Микола коментував так:

— Який дурень в таку рань інтерв'ю призначає? Будильник проспали, а коли схопилися, ногою в холошу не попадав. Так поспішали, щоб не запізнитися. Як туди Марина їх засунула, один чорт знає.

— А начальник здогадався, чия то річ?

— Як? — заперечив Микола. — Один лише наш власкор Петро знає, бо він примчав до готелю, нас і розбудив. Підстрахував, спасибі колезі.

— Тож вип'ємо за журналістську солідарність, —підняв келих з пивом тамада Володимир Красюк.

У цей момент втрутився до розмови старійшина журналістики, акула з акул, нині відомий письменник та ще й виконавчий директор Ліги українських меценатів Михайло Слабошпицький.

— Миколу виручила журналістська солідарність. Проспав би — гірше було б. А я розкажу, як журналістам стинали голови і як виручало нас наше братство.

Наближалося грандіозне свято. У районних газетах за 22 лютого 1972 року мала з'явитися постанова ЦК КПРС «Про підготовку до 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік». Як правило, публікуючи такі матеріали, газета «Молода гвардія» брала шпек (готовий набір) з братньої «Київської правди». Але цього разу «молодогвардійці», щоб зекономити час, вирішили самі набрати текст постанови. В абзаці, де йшлося: «**Договір про утворення СРСР, об'єднання в одну союзну державу уклали Російська Соціалістична Федеративна Радянська Республіка, Білоруська Соціалістична Радянська Республіка, Закавказька Соціалістична Федеративна Радянська Республіка (у складі Азербайджану, Вірменії, Грузії)**», випала, як бачимо, Українська Соціалістична Радянська Республіка, що не відповідало оригіналу.

Всі прогледіли: коректори, черговий редактор, «свіжоголовий». Газета так і вийшла з пропуском.

— Я пішов з редакції десь о другій ночі, — пригадує редактор «Молодої гвардії», журналістський зубр Юрій Цеков. — А вранці мене вже розшукують. Завідувач відділу пропаганди ЦК Компартії України Іван Зіновійович Орел сердито ходив кабінетом і кричав: ти що, розтуди твою туди, вражим голосам підспівуєш! Це ж вони день і ніч торохтять, що ніякого добровільного об'єднання не було. А ти й собі туди... Полетять голови, і насамперед твоя.

— Зранку редакцію розносив секретар ЦК комсомолу України Григорій Максименко, — розповідає далі Михайло Слабошпицький. — Ну й, звичайно, хлопці з органів. «Це диверсія!» Роздули ситуацію неймовірно. Коректорів Тіну Теплицьку і Ліду Усач, які читали цю полосу, викликали до ЦК і в кабінеті Григорія Максименка почали допитувати: хто намовив, хто організував, хто стоїть за цим ідеологічним підкопом. І полетіли голови.

Питання слухали на бюро міськкому партії. Юрієві Цекову оголосили сувору догану із занесенням до облікової картки. У наступному рядку постанови йшлося про необхідність змінити керівництво редакції. Це означало, що талановитому журналістові треба пакувати валізу. Так воно й сталося: за кілька місяців Юрій Цеков подав заяву на звільнення.

Лідію Усач і Тіну Теплицьку звільнили із забороною працювати в органах преси. Такий запис зробили у їхніх трудових книжках. Але врятувало коректорів журналістське братство. Покійний світої душі журналіст Ваня Лисенко протоптав стежину до нарсуду Радянського району, і тодішній суддя оприлюднив свій висновок: ваша справа виграшна. Завдяки цьому запис у трудових книжках було перекреслено і замінено: «за власним бажанням».

Микола Кіпоренко, нині живий класик української журналістики, а тоді редактор «Комсомольского знамени», не побоявся записів і взяв Лідію Усач коректором в редакцію.

— Де я й пропрацювала 28 років. Так що за незалежну Україну ми проголосували перші, — каже ветеран праці Лідія Усач.

Її колега Тіна Теплицька виїхала до Ізраїлю.

— А мене врятував Юрій Цеков, — закінчує розповідь пан Михайло, котрий тоді був «свіжоголовим» по номеру. — Видав наказ, що я за день до «диверсії» пішов у відпустку.

— Тож вип'ємо за журналістське братство, — підніс келих з пивом виконавчий директор Ліги українських меценатів Михайло Слабошпицький.

Анатолій КАРАСЬ.

Колаж Юлії ЄФІМОВОЇ.

ПОСТАНОВА ЦК КПРС

ПРО ПІДГОТОВКУ ДО 50-РІЧЧЯ УТВОРЕННЯ СОЮЗУ РАДЯНСЬКИХ СОЦІАЛІСТИЧНИХ РЕСПУБЛІК

РАДЯНСЬКА УКРАЇНА

ВІВТОРОК, 22 ЛЮТОГО 1972 РОКУ.

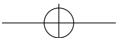
Добровільне входження радянських республік до Союзу РСР було яскравим виявом їх соціалістичного суверенітету і забезпечило його надійні гарантії. Договір про утворення СРСР, об'єднання в одну союзну державу уклали Російська Соціалістична Федеративна Радянська Республіка, Українська Соціалістична Радянська Республіка, Білоруська Соціалістична Радянська Республіка, Закавказька Соціалістична Федеративна Радянська Республіка (у складі Азербайджану, Вірменії, Грузії).

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Вівторок, 22 лютого 1972 року

Добровільне входження радянських республік до Союзу РСР було яскравим виявом їх соціалістичного суверенітету і забезпечило його надійні гарантії. Договір про утворення СРСР, об'єднання в одну союзну державу уклали Російська Соціалістична Федеративна Радянська Республіка, Білоруська Соціалістична Радянська Республіка, Закавказька Соціалістична Федеративна Радянська Республіка (у складі Азербайджану, Вірменії, Грузії).

Ця постанова одночасно була опублікована в центральній і місцевій пресі. Завдання допитливому читачеві — знайти розбіжність у тексті.

ОБ'ЄКТИВ

28 травня. У випускників загальноосвітніх середніх шкіл України останній дзвоник.

29 травня. Святкування Дня Києва.

30 травня. Донецький «Шахтар» здобув Кубок України з футболу.

31 травня. Голова Верховної Ради України Володимир Литвин на Черкащині зустрівся з мешканцями села Бровахи, що в Корсунь-Шевченківському районі.

1 червня. Відвідання юною співачкою Аліною Гроссу білоцерківського дитячого будинку сімейного типу «Материнка» у Міжнародний день захисту дітей.

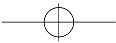

2 червня. Львів. Свято професійно-технічної освіти «Великодні дзвони-2004».

3 червня. Під час зустрічі Президента України Леоніда Кучми та Президента Азербайджанської Республіки Ільхама Алієва підписано Спільну декларацію, якою визначаються основні напрями двостороннього співробітництва України і Азербайджану.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Сергія КОВАЛЬЧУКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ, Укрінформу та Прес-КІТ

СУСПІЛЬСТВО

Україна олімпійська: 1952—2004

Спортивна гімнастика (від грецького слова «гімнос» — оголений) з'явилась у програмі олімпійських ігор ще 1896 року. Цікаво, що на перших чотирьох олімпіадах у багатоборство включали змагання зі... стрибків із жердиною, у довжину, у штовханні ядра і лазіння по канату. Щоправда, жінок допустили до снарядів лише на іграх 1928 року, і відтоді ці змагання стали чи не найпопулярнішими і найзахопливішими, поступаючись хіба що легкій атлетиці. В Україні перший гімнастичний гурток з'явився, природно, в Одесі — в позаминулому столітті.

Уперше вийшовши на ігри у складі збірної СРСР, українські спортсмени надовго (1952—1964) захопили позиції лідерів. Віктор Чукарін, Борис Шахлін, Марія Гороховська, Лариса Латиніна були цілковитими господарями на олімпійських п'єдесталах, їхній успіх сприяв народженню нових гімнастичних шкіл у світі. Але, як це нерідко трапляється у спорті, за «зірками» не виявилося гідної зміни, і українки майже тридцять років — до ігор у Барселоні (1992) —якщо і з'являлися на п'єдесталі пошани, то лише в командних змаганнях (С. Захарова, О. Стражева). Востаннє виступаючи у складі збірної —об'єднаної команди СНД, Тетяна Гуцу зламала недобру традицію і стала абсолютною чемпіонкою, повернувши українській школі передові позиції.

Тому на долю Лілії Подкопаєвої, котра очолила гімнастичну команду України в Атланті, випала особлива — почесна й надвідповідальна — роль. Гімнастка нібито поклала на себе обов'язок не тільки продовжити переможні традиції, а й гідно представити нову країну — незалежну Україну.

Зробити це було не так і просто. Ігри відбувалися у США, гімнастика тут має шалену популярність. Президент Клінтон своєю присутністю начебто налаштовував господарок на перемогу. Преса, телебачення просто зомбували країну, заздалегідь утверджуючи успіх американок. За таких умов нелегко, та що там! — неймовірно важко спортсмену не піддатися загальній впевненості в непереможності суперниць, не занервуватися, не втратити себе. Улюблениці Америки Шеннон Міллер, Домінік Доз, Емі Чоу простотаки купалися у промінні слави. Я бачив Міллер на універсіаді в Баффало — вона вразила зрілою технікою, відвагою, що межувала з безшабашністю, з якою вона виконувала надскладні комбінації. Подумав тоді, що у США нарешті з'явився лідер світового класу. Та крім американок була ще дуже сильна гімнастична дружина — Румунії: Джина Гогян, Симона Аманар, котрі теж претендували (і як з'ясувалося згодом — не без підстав!) на золоті медалі.

А тут ще за два місяці до старту з Лілею сталося лихо — виконуючи ризиковану вправу на колоді, упала і зламала два ребра. Здавалося, олімпійській мрії прийшов несподіваний кінець...

Знаєте, за що я обожнюю спорт, хоча від нього чимало неприємностей, яких можна було б уникнути, умостившися зручніше біля телевізора, а не викладатися до сьомого поту на тренуваннях, котрі досі нагадують про себе болем? За можливість зробити НЕМОЖЛИВЕ! Великий спорт, професіональний, не додає здоров'я, ні, але вчить переборювати не тільки свої слабкості, а й волю суперника, отже, робить людину сильною, здатною боротися з негараздами.

Лілію привели до гімнастичної школи в п'ять років... з твердою настановою — стати чемпіонкою. Її навчали не тільки премудрощів спорту, а й гартували душу. Перший тренер Лілія Іванівна Пугачова (це було в Донецьку, де народилася і виросла Подкопаєва), без перебільшення можна сказати, заклала основи її характеру і майбутніх перемог.

...Із двома зламаними ребрами Лілія уже через кілька днів почала робити вправи для рук — потрібно було максимально зберегти спортивну форму. А як могло бути інакше, якщо на неї — абсолютну чемпіонку світу — робили ставку тренери, на неї з надією дивилися подруги по команді? Мало того, американці хотіли бачити її в Атланті, щоб узяти реванш за поразку на чемпіонаті світу. Вони не повірили у хворобу Подкопаєвої, прилетіли до Києва, щоб переконатися у щирості спортсменки. (До речі, таке уже відбувалося 1976 року, коли до Києва почали вчащати телевізійники зі США, просто «підштовхуючи» Валерія Борзова приїхати на ігри. Їм до нестями хотілося взяти реванш в українця за нищівну поразку в Мюнхені-72).

Треба було бачити, що відбувалося в залі, коли до снарядів виходили американки, — повірте мені, жодні футбольні пристрасті не могли б зрівнятися з цим вулканом, що вибухав у чотирьох стінах. А судді —судді ж бо теж люди — вони не могли не відгукнутися на цю приголомшливу енергію, що йшла з трибун. І вони в'їдливо, інакше не скажеш, прискіпувалися до найменшої кострубатості, секундної втрати рівноваги... у суперниць американок. Оцінки ставили на рівні фолу. Ліля це знала, бачила, відчувала. Тож яку мужність треба було мати, щоб на колоді (страх перед цим снарядом так і не розчинився, не залишив дівчину) не здригнутися, не спасувати, тим паче що лідирувала Шеннон!? Подкопаєва виконала блискучу комбінацію, на яку зал спочатку відреагував гробовим мовчанням, а потім вибухнув шаленими оплесками.

Не мені судити, але ті кілька тисячних бала, що відокремили Шеннон від українки, найімовірніше, на совісті суддів, котрі рятували репутацію господарів ігор. Срібна медаль на колоді та золота у вільних вправах і стали чудовим доповненням до головної нагороди — за абсолютну першість.

Лілія Подкопаєва виявилася єдиною іноземкою у складі американської команди гімнасток (вони завоювали золото Олімпіади), які після ігор вирушили у турне по всій Америці. Успіх українки був такий вагомий, що, за свідченням заокеанської преси, сотні дівчаток за океаном тепер мають незвичне для Америки ім'я — Лілія.

Ви можете запитати, чому ми не побачили Подкопаєву в Сіднеї. На жаль, травма — цей бич спорту професіоналів — вибив її з колії.

Вона пішла непереможеною. А її подвійне сальто вперед з поворотом на 180 градусів ще не вдалося повторити нікому у світі...

Ігор ІВАНОВ.

ІМЕНА

Лілія ПОДКОПАЄВА

ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

ПОДКОПАЄВА Лілія Олександрівна — абсолютна чемпіонка з гімнастики XXVI Олімпіади, Атланта, 1996 р., абсолютна чемпіонка світу (1995) і Європи (1996). Переможниця Кубка Європи (1995). За свою спортивну кар'єру завоювала 45 золотих медалей.

Суддя міжнародної категорії.

Фото Миколи БОЧКА.

На знімку: Лілія Подкопаєва, Атланта, 1996.

ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

Залізниці — ліцензійовані митні перевізники транзитних товарів

Протягом майже восьми останніх років в Україні діяв порядок, коли за транспортування транзитних підакцизних товарів вимагали вносити високі заставні кошти — до 70% їх вартості. Створена комерційна структура, що була посередником між митними органами і вантажовласниками, забезпечувала фінансові гарантії доставки вантажів. Ці «гарантії» закінчилися тим, що торік наші залізниці перевезли вантажів на 10 млн. тонн менше, ніж у 1996 році. Держава лише за рахунок транзиту втратила, як заявив на зустрічі з журналістами Міністр транспорту, генеральний директор «Укрзалізниці» Георгій Кірпа, чверть мільярда доларів. А якщо врахувати й автомобільні перевезення, то не в той бік пішло півмільярда доларів.

Громіздкий порядок внесення та повернення заставних коштів, високі розміри гарантій призвели до того, що вантажовласники багатьох країн неспроможні були виконувати цю процедуру внесення платежів. Через несвоєчасну оплату фінансових гарантій на прикордонних пунктах пропуску затримувалися вагони. Голова Державної митної служби України Микола Каленський з цього приводу навів красномовний факт: у минулому році застава становила 6 млрд. грн., а фактично перевезено вантажів на 2 млрд. грн. Найвигідніші для України товари з Болгарії, Румунії, Греції пішли в обхід нашої країни — через Білорусь, російські і балтійські порти. У той час, як завдяки зусиллям Мінтрансу і «Укрзалізниці» загальний обсяг перевезень нашою територією щороку збільшується, питома вага доставки підакцизних товарів (автомобілів, світлих нафтопродуктів, тютюнових виробів та алкогольних напоїв... Усього їх налічується до 150 найменувань) постійно зменшувалася.

За ініціативою «Укрзалізниці» порядок перевезення цих вантажів змінено. Нині всі шість залізниць України, згідно з наказом Держпідприємництва і Держмитслужби, одержали ліцензії, які дають право здійснювати посередницьку діяльність митного перевізника.

Доставка вантажів митним перевізником є доволі вигідною для їх власників, оскільки не потребує вилучення фінансових коштів з обігу для внесення заставних гарантій митним органам. Залізниці взяли на себе всю відповідальність за переміщення вантажів до митниць призначення. Вони гарантують обов'язкову доставку в митний орган призначених товарів, що перебувають під митним контролем, або безумовну сплату митного боргу в разі ненадходження цих товарів до місця призначення.

Завдяки новому статусу залізниць виграють, безперечно, усі: митники, залізничники і вантажовласники. Дуже важливо і те, що доставка товарів залізницею — митним перевізником — сприятиме збільшенню обсягів перевезень транзитних вантажів територією України, прискоренню пропуску через кордон зазначених товарів, підвищить імідж України як транзитної держави.

«Укрзалізниця» про здобуття статусу митного перевізника направила повідомлення країнам Організації співробітництва залізниць (ОСЗ), СНД, західним залізничним адміністраціям.

Володимир ПІДВИСОЦЬКИЙ.

КАЛЕНДАР

Срібна нитка Фаїни Петрякової

Фото Тетяни НЕЧИПОРЕНКО.

Два роки тому не стало Фаїни Петрякової, мистецтвознавця, професора Львівської академії мистецтв. Мистецтвознавцям не щастить на любов народну, вони ж не спортсмени й навіть не політики. І якщо сьогодні згадуємо ім'я Фаїни Петрякової, на те є вагомі підстави, що виходять за рамки мистецтва. Ми живемо в епоху втрати орієнтирів, коли ніщо, крім «буденного інтересу», не є важливим. Петрякова жила інакше. Якось, уже знаючи, що жити лишилось мало, вона розбирала рядову мистецтвознавчу статтю про стару Віденську порцелянову мануфактуру. Стаття призначалась для вузького кола, її можна було й не помітити, але Петрякова писала відгук уїдливо-блискучий і детальний. А в кінці було кілька рядків, що їх варто процитувати: «Ось так, сидячи на місці, ми чеберяємо ніжками, наче пливемо у безмежному океані знань! Хтось може мені зауважити, що авторка — тільки студентка! Однак чи віддасте ви, панове, себе під скальпель студента III курсу медінституту? То чому ж ви віддали на препарування Віденську мануфактуру? Тепер — останнє: за всіх, хто щиро хотів зробити добру справу, але спричинився до виходу в світ статті, не гідної Львівської академії мистецтв і славетного фарфору Відня, і української керамології — ви-ба-ча-єть-ся Фаїна Петрякова». Слово «вибачається» було написане великими друкованими літерами — як пишуть діти, а не професори. Про це варто згадати нині, коли ми розучилися вибачатись навіть за свої гріхи, не те що за чужі. Петрякова це вміла — тому мала право брати на себе багато. Її боялись — її любили.

Не забуду, як уперше її побачила. Я знала, що їй 70 літ, знала про її фундаментальні мистецтвознавчі праці, тому чекала побачити стару вчену мотрону! А побачила фатальну жінку: вогненна зачіска, руде пальто, стильні леопардові черевички на шпильках. Буря енергії, фонтан інтелекту й дотепності, і це було її справжньою натурою, а не напоказ. Тому в мене була і навіть залишається спокуса назвати цю коротку статтю «Фаїна-файна-таїна». Але назвала інакше. Бо колись вона подарувала мені котушку ниток, срібний люрекс: «Хай це буде для тебе ниткою Аріадни!»

Так не вистачає Фаїни Петрякової в нинішньому лабіринті гріхів, за які ніхто ні перед ким не вибачається...

Ольга ШКОЛЬНА.

Гумор не придумується

Він спитав: «Як проїхати в Аркадію?» Я відповідаю.
Ви сідаєте на п'яту марку.
Ви хочете, ви сідаєте в тролейбус.
Ви хочете, ви сідаєте в трамвай.
Але ви сіли і ви їдете.
І ви їдете, доки ви зовсім не зупинилися.
Коли ви зовсім зупинилися, ви приїхали.
Коли ви відчули, що ви приїхали, ви зійшли.
Тоді ви йдете прямо.
Ніяких угору, ніяких униз, ніяких ліворуч, ніяких праворуч... Так, я занудний, але я ж хочу, щоб ви прийшли.
Коли ви прийшли, ви відчуєте.
Ви побачите, що там усі купаються. Роздягайтесь і купайтеся самі. Ви зрозуміли мене? Ото й буде Аркадія, щоб ви були здорові...

Це — цитата з нової книги Михайла Жванецького «Одеські дачі». Монолог не придуманий письменником, а підслуханий. Якраз на одній із старих одеських дач, відділеній від хлівця, який наймав під дачу сам Жванецький, чи то хистким штахетником, чи то низьким чагарником. І вся ця книжка — з його діалогів із сусідами чи сусідів одне з одним, із ненароком почутих монологів, які передають не просто унікальну мову одеситів, а й саме неповторне повітря Одеси. Тим більше — на старих дачах. Де кожний вивільнюється і стає самим собою. На жаль, таких дач зараз майже не лишилося. На їхньому місці виросли залізобетонні палаци в кілька поверхів, відділені від усього світу височенними і теж залізобетонними парканами. А значить — нема й того спілкування, яке було. Нема живих голосів. Ще добре, що як свого часу Бабель доніс до нас голос Молдаванки, так тепер Жванецький — голос одеських дач на Великому Фонтані...

Що це — ностальгія за минулими роками, спілкуванням зі щирими людьми? Гадаємо, не тільки. А й надія. «Нехай це, — каже письменник у книзі, — завжди буде з нами... Як наше життя, як наша любов...»

Про гумор, який так щедро переповняє книгу, сам Михайло Жванецький під час її презентації сказав так: «Гумор не придумується. Гумор народжується!» Серед людей, звичайно ж. «Одеські дачі» народилися там, де «ліворуч жарять рибу, праворуч варять борщ, попереду лузають насіння, позаду майже готовий шашлик». Ось лише один з діалогів, почутий у такій обстановці:

— А я тільки-но з матчу.

— Багато народу?

— Так майже стадіон повний ущерть. Але гри нема, цей новий штимп з Кіровограда — нуль. Ні ходу, ні удару. Головою він два рази бив повз м'яч і один раз повз ворота. Ми йому свистіли всю дорогу. Він уже не жилець. Квартири йому не бачити...

Тим часом усі діалоги й монологи сусідів по дачі щедро пересипані думками-афоризмами самого Михайла Жванецького, над якими, їй-богу, не зайво замислитись. От лише деякі:

Фото Олега ВОЛОДИМИРСЬКОГО.

☞ **Прийми п'яного як норму, тверезого як виняток, і полегшає.**

☞ **Виключи заздрість і одержиш її від інших.**

☞ **Я думаю, що мерзотниками не народжуються. Ними бути вигідно.**

☞ **Наша демократія — це світлофор, де горять три вогні зразу.**

☞ **Наша свобода — це зрізати нігті, не скидаючи шкарпеток.**

☞ **Не можеш рухатися вперед — насолоджуйся поворотом, одержуй задоволення від заднього ходу і топтання на місці.**

☞ **Претензії, скарги, лемент і вибивання — шлях до щастя. Яке прийде, якщо приймеш таке життя.**

☞ **Усе, що нам шкодить, ми возимо з собою. Тож не зривайтеся раптово: воно всередині. А в іншому привіт усім.**

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Щиро вдячні Всесвітньому клубові одеситів, який підготував до видання книгу М. Жванецького «Одеські дачі» і надав кілька її екземплярів як призи для передплатників «ГУ».

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1857 р. Народився Володимир Підвисоцький, учений-патолог. ■ 1927 р. Не стало фольклориста і композитора Порфирія Демуцького. ■ 1955 р. Набув чинності Варшавський договір. ■ 1957 р. Помер російський поет Володимир Луговськой. ■ 1972 р. У Стокгольмі Міжнародна конференція ООН з проблем навколишнього середовища встановила Всесвітній день захисту довкілля. ■ 1988 р. Руська православна церква відзначила 1000-річчя хрещення Русі. ■ 1993 р. У Києві розпочався II Всесвітній конгрес українських політв'язнів та репресованих.

Астрологічний прогноз з 7 по 13 червня 2004 року

Використайте цей тиждень для того, щоб побачити нові перспективи. Вони можуть внести у ваше життя несподіванки, доведеться вибирати.

ОВЕН. Сприятливий час для навчання або отримання потрібних навичок. Ефективні всілякі поїздки, контакти і знайомства. Намагайтеся, щоб про вас дізналося якомога більше людей. Вдалий час для придбання транспортних засобів. Можливо, потрібно буде приділити увагу вашим батькам.

ТЕЛЕЦЬ. У цей період ви зможете зібрати плоди своїх минулих зусиль: отримаєте великі гроші, будете успішні в комерції і великих купівлях. Можете багато отримати завдяки своїй праці й набутому досвіду. У ліпшому разі знайдете самому собі пристойного покровителя і дуже вигідну роботу.

БЛИЗНЮКИ. На початку тижня ви матимете цілковитий успіх, будете впевнені в собі й навіть щасливі. Як ніхто інший, ви будете здатні привертати до себе увагу. Використайте цей період для представлення себе, для реклами своєї справи, для різних починань або демонстрації своїх можливостей.

РАК. Будьте вдячні за будь-яку безвідплатну допомогу і підтримку, будь-якій отриманій пільзі та знижці. Можливо, отримаєте надійного покровителя. Ви здатні потрібними словами або компромісом нейтралізувати можливий конфлікт між партнерами і начальством або батьками і вашою половиною.

ЛЕВ. Для вас цей тиждень принесе зміни в житті та велику радість. У вас може кардинально змінитися оточення. Ви можете опинитися в такому місці або колективі, куди мріяли потрапити. Вас можуть висунути, запропонують взяти участь у громадській діяльності. Ви можете зайнятися відновленням і аналізом свого минулого.

ДІВА. Ви можете посісти дуже високе становище порівняно з вашим оточенням. Такий ривок ще не скоро вдасться повторити. Цей тиждень кращий для того, щоб поліпшити свої справи, отримати гідну посаду, оплату або взагалі поміняти роботу, а для когось одружитися. Ви можете витратити чимало коштів і фізичних сил, щоб принести задоволення своїм дітям або коханій людині.

ТЕРЕЗИ. Ви матимете можливість опинитися далеко і, можливо, за кордоном. Для багатьох цей час сприятливий для перспективного поліпшення освіти або у розв'язанні юридичних питань. Якщо ви відчуваєте за собою щиру правоту, то можете перемогти і отримати фінансову компенсацію.

СКОРПІОН. Можете вигідно вирішити питання винаймання або здавання квартири. Якщо ви переймалися питаннями спадщини, то присвятіть цьому нинішній тиждень. Криза, пов'язана з боргами, вирішиться. У цей період можна поліпшити романтичні та інтимні стосунки.

СТРІЛЕЦЬ. Ви можете внести зміни у ваше подружнє життя, наповнити його новим змістом. Для молодого шлюбного союзу настануть приємні дні. Якщо ви маєте намір створити сім'ю, то можете зробити хорошу партію і розраховувати на щасливий шлюб. Якщо ви вільні, то маєте шанс зустріти свого майбутнього обранця.

КОЗЕРІГ. У вас буде можливість значно поліпшити умови праці і вдома, і на роботі, якщо придбаєте сучасну техніку або нові меблі. Якщо хтось планував оздоровитися, то початок тижня дуже сприятливий для лікування в санаторії. А хтось може придбати домашнього улюбленця. Якщо ви чекаєте на допомогу від чоловіка (дружини), то ви її не отримаєте, через це може виникнути конфлікт.

ВОДОЛІЙ. Вам буде таланити: можете виграти. Скористайтеся моментом, заявіть про себе або дайте рекламу. Якщо вами оволодіють сильні почуття, то вони будуть здатні вплинути на вашу зовнішність, ви можете скористатися і щось змінити у своєму іміджі.

РИБИ. Цього тижня ви займатиметеся домом або розв'язанням проблем ваших батьків. Ваше сімейне майно або кількість членів сім'ї може збільшитися. Ви легко впораєтеся з домашніми обов'язками і з задоволенням зустрінете гостей.

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Спорт

Не можна сказати, що спорту в Банановому Маразмадорі нема зовсім. Адже в кожному регіоні постійно проводяться негласні чемпіонати з холуйства та окозамилювання.

Крок назустріч

Триває реформа освіти Бананового Маразмадору. Тепер кожному другому випускникові вузу одночасно з дипломом видається довідка, що підтверджує його статус безробітного. Тим самим випускника позбавляють майбутньої бюрократичної тяганини.

Змагаються мільярдери

Триває чемпіонат Бананового Маразмадору з футболу. Очолює турнірну таблицю команда олігарха Сидорчука, на другому місці команда Товстобрюха, замикає трійку лідерів власність авторитета Цибулі.

Ще одна позитивна тенденція

У Березі Рябкової Кістки сьогодні спостерігається позитивна тенденція до зниження негативної тенденції постійного тиражування байок про позитивні тенденції.

Справжня головоломка

Знайди тисячу відмінностей між програмою нардепа та його реальними справами — і тобі за це проломлять голову.

Дем-факт

Демократія в Банановому Маразмадорі є, просто вона там під контролем узурпатора.

Назло ворогам

Злі язики стверджують, що в космонавтиці Берег Рябкової Кістки — нуль без палички. Щоб спростувати цю думку, в республіці підняли ціни на все до астрономічних висот.

Бізнес-ревю

У Банановому Маразмадорі сьогодні найприбутковішими є два види бізнесу. Перший: скупка зерна та вивезення його за кордон. Другий: закупівля зерна за кордоном та завезення його до Вітчизни. Слід зазначити, що обидва види патронує одна людина.

Олександр ПЕРЛЮК.

Популярний «Екстремал»

У Банановому Маразмадорі величезну популярність має недавно відкритий магазин «Екстремал». Для справжніх пацанів, які захоплюються передвиборними гонками і підводним плаванням, у продажу є нестандартний компромат, гирі, мотузки, цемент, тазики.

Тим, хто хоче знати все і негайно, продадуть удосконалені вічка для врізання в двері, одвірки, підлогу, стіни, унітази. Останні моделі — з виїмкою для носа і спарені: для двох очей.

Тим, хто крутий, понтові продавці запропонують біотуалети для конференції сесійних залів, під'їздів і ліфтів.

Даішники пачками скуповують в «Екстремалі» інструкції з підвищення кваліфікації в галузі МАШИННОГО ДОЇННЯ, а журналістам Бананового Маразмадору обіцяють завезти останню модель ноутбука «Чорний піар». У перспективі тут відкриється відділ для братви «Усе для понту».

Магазин відвідувала Світлана КАЛИНОВСЬКА.

ДОШКА ПОШАНИ «КУРЕНЯ»

Кому кладезь, а кому і скарб...

Михайло Чечетов, глава Фонду держмайна (про приватизацію прибуткового підприємства «Криворіжсталь»):

— Мені принесли от-такенну папку документів. Повністю протоколи по всіх цехах. Висновок один: ні в якому разі ми не хочемо бачити іноземців. Ми тільки за те, щоб на це унікальне підприємство зайшов національний інвестор. Я можу сказати, що багатьом політикам треба вчитися в народу. Народ — кладезь мудрості! Тим, хто витає в хмарах, треба спуститися і послухати, що каже народ. Народ не помиляється.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

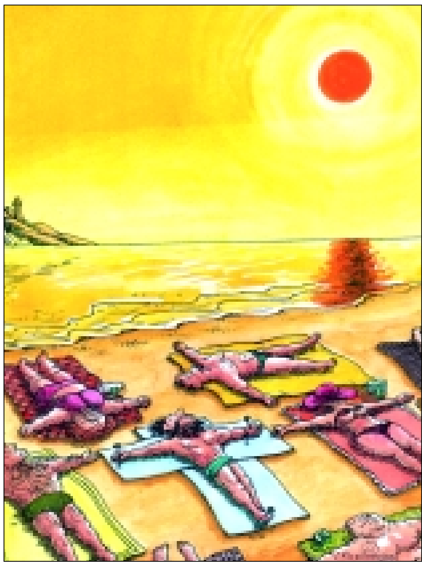
Від чергового:

Спробували спуститися і ми, і от що почули: до нас, до народу, по мудрість, Чечетов посилає інших, а сам, по гроші, ходить до Пінчука...

Сонячний удар, як рецепт

«Аргументы и факты»:

— Оригінальну ідею висловив напередодні початку курортного сезону міністр курортів і туризму Криму Олександр Тарянік. Він запропонував віддати Росії в оренду на 99 років весь Південний берег від Алушти до Судака. За ідеєю міністра, нафтові магнати та їхні компанії вкладуть гроші в інфраструктуру півострова, а це — найкращий рецепт порятунку вмираючих здравниць ПБК.

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Від чергового:

...Й у всіх врятованих від умирання здравницях ПБК перед входом поставити бронзові монументи міністра Тарянника. На весь зріст! Щоб його, як рецепт, кожний відпочивальник бачив!

А щастя-бо поруч

Інна Богословська, колишній голова Держкомпідприємництва:

Мал. Михайла САЧКА.

— Щасливий той, хто не пам'ятає імені президента.

Від чергового:

Пані Богословська, така забудькуватість небезпечна. Тому що після 31 жовтня ми можемо не згадати, це новий президент чи старий...

І вас вилікують

Суддя Орджонікідзевського місцевого суду Запоріжжя п. Воробйова:

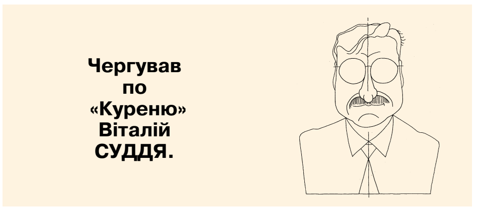
— ...Пікети «Нашої України» становлять загрозу здоров'ю запоріжців через зростання міжнародного тероризму.

Мал. Михайла САЧКА.

Від чергового:

Більше того: місцеві медики готові підтвердити, що такі судові вердикти надзвичайно корисні для психічного здоров'я запорожців.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Влітку з потом, а взимку з повним ротом

11 червня — Феодосії. Починають колоситися зернові. Ходить Федося й дивиться на колосся. Прийшла Федосія й дивиться, хто як сіяв.

Петрівка, Петрів піст, Розигри. Початок Петрівки припадає на перший понеділок після трійчанського тижня і триває до **12 липня.**

Прикмети червня

■ Зелена веселка — на дощ, жовта — на гарну погоду, червона — на спеку і вітер.

■ Часті блискавиці в червні — на гарний врожай зернових.

■ Влітку західний вітер завжди несе негоду, східний —спеку й сушу.

■ Якщо краплини роси висять на самісіньких кінчиках трави чи листя, буде дощ.

■ Якщо верхівки високих хмар вимальовуються в небі, немов укриваються серпанком, або з таких хмар з'являються «мітли» чи «хвости», то скоро чекай зливи.

Голос України

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- (р) Платні матеріали.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн., для підприємств і організацій — 6,00 грн. на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

Зам. 3011101. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»